

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΤΡΑΠΕΖΙ
Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΣΤΑ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΟΥ 2000

Συντονιστής:

Γιάννης Κλαψόπουλος, Οργανωτικός Υπεύθυνος της Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Προεδρείο Στρογγυλού Τραπεζιού:

Γιώργος Ζάχος, Τεχνικός Υπεύθυνος του Έργου της Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Καθηγητής **Βασίλης Παπάζογλου**, Υπεύθυνος της Οριζόντιας Δράσης Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών.

Μιχάλης Τζεκάκης, Επιστημονικός Υπεύθυνος του Έργου της Βιβλιοθήκης Πανεπιστημίου Κρήτης.

Κατερίνα Συνέλλη, Επιστημονική Υπεύθυνη του Έργου της Βιβλιοθήκης Πανεπιστημίου Πατρών.

David Kohl: Dean and University Librarian - University of Cincinnati
Langsam Library

Καθηγητής **Νικόλαος Βλάχος**, Επιστημονικός Υπεύθυνος του Έργου της Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Γ. Ζάχος: Έχουμε μαζί μας την κα. Μανιατάκου, για όσους δεν την γνωρίζετε και ίσως είστε αρκετοί που δεν την γνωρίζετε, η κα. Μανιατάκου έχει αντικαταστήσει τον κ. Πατσέα στη διεύθυνση του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και είναι υπεύθυνη για τη δράση των βιβλιοθηκών.

Η κα. Μανιατάκου θα ήθελε να παραθέσει μερικά στοιχεία σχετικά με την εξέλιξη των έργων που υλοποιούν στο ΕΠΕΑΚ.

Α. Μανιατάκου: Ευχαριστώ πολύ για την τιμή που μου κάνατε να με προσκαλέσετε σε μια τέτοια διοργάνωση. Οφείλω να δώσω τα συγχαρητήρια μου στους διοργανωτές. Για μένα αυτό το συνέδριο αποτελεί μια ευκαιρία για να γνωρίσω τους περισσότερους από εσάς, καθώς και να πληροφορηθώ σε θέματα που αφορούν τις βιβλιοθήκες. Καθώς γνωρίζετε εγώ ανέλαβα μόλις πρόσφατα, πριν δύο μήνες, την ενέργεια, αλλά μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι θα είμαι θερμός υποστηρικτής στο σπουδαίο έργο που έχετε μπροστά σας και πρόθυμη πάντα να συζητήσουμε οποιαδήποτε προβλήματα προκύπτουν, έτσι ώστε να διασφαλίσουμε την ομαλή ροή των προγραμμαμάτων.

Μερικά στοιχεία μπορώ να δώσω για τις βιβλιοθήκες στην παρούσα φάση, γενικά πράγματα. Οι βιβλιοθήκες είναι μια ενέργεια η οποία είχε αρχίσει να υλοποιείται από το 1996 όπως ξέρουμε, κύριος στόχος είναι η αναβάθμιση των κεντρικών βιβλιοθηκών των ιδρυμάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ. Ο συνολικός προϋπολογισμός της ενέργειας όσον αφορούσε το ΕΚΤ ήταν 24.106.000.000, εξ αυτών γύρω στα 4 δις θα μεταφερθούν πλέον στο ΕΤΠΑ και περίπου γύρω στα 20 δις θα παραμείνουν στο ΕΚΤ. Στο ΕΤΠΑ, ως γνωστόν, θα μεταφερθούν οι υπάρχοντες πόροι στους κωδικούς 1.3.1. που αφορά λογισμικό, 1.3.2 εξοπλισμό και 1.3.3. αναμόρφωση/διαμόρφωση χώρου, εκτός των ποσών που αφορούν την εννοκίαση και θα παραμείνουν στο ΕΚΤ. Λάβαμε υπόψη μας όλες τις τροποποιήσεις, οι οποίες είχαν γίνει με έγγραφο ή είχαν δηλωθεί μέσω των τριμηνιαίων μέχρι 31.08.98. Η σωρευτική απορρόφηση της ενέργειας είναι 42,24%. Ιδιαίτερα έντονα προβλήματα για την ενέργεια των βιβλιοθηκών δεν υπάρχουν. Το πρόγραμμα της οριζόντιας δικτύωσης παρουσίασε κάποια σημαντική υστέρηση, αλλά απ' ό,τι φαίνεται μέσω των παραδοτέων που προσκομίστηκαν στην υπηρεσία έχει αρχίσει, έχει ξεκινήσει με γοργούς ρυθμούς τώρα πια. Επίσης, να σας ενημερώσω ότι έχει ενταχθεί στην ενέργεια και η Εθνική Βιβλιοθήκη, της οποίας το τεχνικό δελτίο συντάσσεται και

επίσης η Εθνική Βιβλιοθήκη έχει ενταχθεί με 450 εκατομμύρια για πυρασφάλεια. Αυτά είχα να πω ευχαριστώ πολύ.

Γ. Ζάχος: Ευχαριστούμε κι εμείς την κα. Μανιατάκου για τη σύντομη παράθεση των στοιχείων αυτών. Θα ξεκινήσουμε τώρα τη συζήτηση του στρογγυλού τραπεζιού που λέμε, σχετικά με το ρόλο των βιβλιοθηκών στα ακαδημαϊκά ιδρύματα του 2000. Είχα παρακαλέσει εφόσον υπήρχαν ζητήματα που θα θέλατε να συζητηθούν να μας τα είχατε δώσει. Απ' ότι βλέπω δεν προσκομίστηκε κάτι, ή αν υπάρχει κάτι μπορείτε να μας το πείτε.

Υπήρξε επίσης, ένα αίτημα από συναδέλφους να υποβάλουν ερωτήσεις σε ομιλητές φαντάζομαι και της σημερινής, αλλά και της χθεσινής συνεδρίασης, ίσως μέσα στα πλαίσια της συζήτησης που θα γίνει στο στρογγυλό τραπέζι μπορούν να αναπτυχθούν εδώ πέρα και να υπάρξουν οι αντίστοιχες απαντήσεις. Θα παρακαλούσα λοιπόν τα μέλη του στρογγυλού τραπεζιού, ο κ. Παπάζογλου είναι μαζί μας, τον καθηγητή τον κ. Νικόλαο Βλάχο, τον κ. Μιχάλη Τζεκάκη, την κα. Κατερίνα Συνέλλη και τον κ. Γιάννη Κλαψόπουλο.

Γ. Κλαψόπουλος: Επίσης κρίναμε σκόπιμο να συμμετάσχει και κάποιος από τους ξένους εισηγητές στο στρογγυλό τραπέζι και καλέσαμε τον κ. Kohl. Ο κ. Βλάχος έχει το λόγο.

Ν. Βλάχος: Ευχαριστώ κ. Πρόεδρε.

Ξεκινώντας λοιπόν τη συζήτηση του στρογγυλού τραπεζιού να βάλω μερικά προβλήματα έτσι όπως τα αντιμετωπίζουμε εδώ, στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, στη βιβλιοθήκη τη δικιά μας. Γι' αυτό λοιπόν θα ήθελα να πω επιγραμματικά λίγα λόγια. Πως βλέπουμε τη βιβλιοθήκη στη Θεσσαλία, την ακαδημαϊκή μας. Ποιος είναι ο ρόλος της Επιτροπής της Βιβλιοθήκης, την οποία έχουμε συστήσει. Τις δραστηριότητες που αναπτύσσει η βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, τις οποίες πιθανώς θα έχετε ήδη γνωρίσει. Τις προοπτικές που ανοίγονται για τη βιβλιοθήκη μας και επίσης, να πάω στο τελικό που είναι το πιο σημαντικό απ' όλα, το πώς εμείς βλέπουμε να γίνεται αξιοποίηση των αποτελεσμάτων του τριήμερου αυτού Συνεδρίου.

Γι' αυτό λοιπόν, να θυμίσω σε όλους μας ποιοι πρέπει να είναι οι στόχοι κατά την άποψη μας της βιβλιοθήκης της πανεπιστημιακής. Προφανώς, έχουμε στόχο να ενισχύουμε σε μόνιμη βάση το

εκπαιδευτικό έργο του κάθε πανεπιστημίου και ιδιαίτερα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, στην περιοχή τη δικιά μας. Έχουμε επίσης στόχο να καλύπτουμε ερευνητικά και αναπτυξιακά προγράμματα των συναδέλφων διδασκόντων, μελών ΔΕΠ, των ερευνητών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, όπως επίσης των εταιριών της περιοχής μας, στην Κεντρική Ελλάδα ή οιοδήποτε άλλου νέου επιστήμονα που θέλει να αναπτύξει κάποια ιδέα μέσα από τα οργανωμένα τεχνολογικά πάρκα όπως σιγά σιγά κι αυτά μπαίνουνε μέσα στην ελληνική κοινωνία. Το βασικότερο κατά την άποψη μας, είναι να περάσουμε το μήνυμα στη νεολαία μας, στους φοιτητές μας, ότι η βιβλιοθήκη πρέπει να είναι ένας χώρος πρωτογενούς γνώσης, να μαθαίνουνε από την πρώτη πηγή όλο το υλικό που θέλουμε για την ανάπτυξη των δικών τους των ιδεών. Θεωρώ ότι η μεγαλύτερη υποχρέωση ενός πανεπιστημιακού δασκάλου είναι το άνοιγμα στην κοινωνία την ευρύτερη, γι' αυτό χαίρομαι ιδιαίτερα, παρόλο που δεν είμαι βιβλιοθηκονόμος, θαυμάζω όλους σας για την αντοχή και την ευγενική δύναμη που έχετε μέσα σ' αυτά τα έξι συνέδρια, 7ο το σημερινό, να δημιουργήσετε αυτή την ωραία ομήγυρη που ελπίζω και θέλω να πιστεύω θα αλλάξει την πορεία της ελληνικής πανεπιστημιακής κοινότητας και γενικότερα της ευρύτερης κοινωνίας μας, που την έχει τρομερή ανάγκη.

Τέλος πιστεύουμε ότι είναι απαραίτητο η ακαδημαϊκή βιβλιοθήκη ενός πανεπιστημίου να συμμετέχει και στην πολιτισμική ανάπτυξη της χώρας μας ή της τοπικής κοινωνίας και είδαμε ένα πολύ ωραίο παράδειγμα εχθές, με τους διοργανωτές μας, στην έκθεση του υλικού που είδαμε εχθές το βράδυ. Μ' αυτά λοιπόν σαν στόχους, σαν φιλοσοφία στη Θεσσαλία ιδρύσαμε, ακολουθώντας τα παραδείγματα άλλων πανεπιστημίων, την Επιτροπή Βιβλιοθήκης στην οποία συμμετέχουν όλα τα τμήματα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, δέκα συν δύο που ιδρυθήκανε και ξεκινήσανε φέτος 12, με ένα μέλος ΔΕΠ, εκπρόσωπο κάθε τμήματος και ένα φοιτητή, εκπρόσωπο κάθε τμήματος. Ο στόχος μας σ' αυτή την επιτροπή δεν είναι να διοικήσουμε ή να λειτουργήσουμε τη βιβλιοθήκη, αλλά να ενισχύσουμε το έργο του Γιάννη του Κλαψόπουλου και των άλλων παιδιών που αγωνίζονται για τη βιβλιοθήκη του πανεπιστημίου μας και παίρνω αυτή τη στιγμή την ευκαιρία να τους ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου εκ μέρους της επιτροπής βιβλιοθήκης για το έργο που κάνουνε. Είναι να χαράξουμε, να επιλέξουμε αν θέλετε τις στρατηγικές για την ανάπτυξη της βιβλιοθήκης μας, χωρίς να

επεμβαίνουμε στη λειτουργία της, να χαράξουμε πολιτικές για τη λειτουργία βοηθώντας αυτούς οι οποίοι λειτουργούν καθημερινά στη βιβλιοθήκη μας, να διαμορφώσουμε όμως, κατά κύριο λόγο, ένα συναινετικό πνεύμα λειτουργίας της βιβλιοθήκης με συνεννόηση με τα τμήματα, τα μέλη ΔΕΠ, τους φοιτητές και βεβαίως να διαχύσουμε την πληροφόρηση της βιβλιοθήκης, των υπηρεσιών της βιβλιοθήκης προς την κοινότητα την πανεπιστημιακή ή την ευρύτερη κοινότητα της περιοχής μας. Έτσι, είναι γνωστό νομίζω σε όλους σας, έχετε συζητήσει αυτές τις δύο μέρες με τα μέλη της βιβλιοθήκης μας, ότι συνεχώς εμπλουτίζουμε με υλικό τη βιβλιοθήκη του πανεπιστημίου, επιμορφώνουμε το προσωπικό και θα γίνει την επόμενη, παρεπόμενη εβδομάδα η έναρξη του ακαδημαϊκού έτους φέρνει και την επιμόρφωση στα σεμινάρια για τη χρήση της βιβλιοθήκης μας και βεβαίως να αναπτύξουμε ορισμένες ειδικές συλλογές όπως του Κίτσου Μακρή παραδείγματος χάρη, το μουσείο το λαογραφικό. Οι προοπτικές μας είναι να συνδεθούμε με αυτά τα πολύ ωραία που μας είπε ο αγαπητότατος συνάδελφος, ο κ. Παπάζογλου, με το εθνικό δίκτυο των ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών, το συλλογικό κατάλογο, να κάνουμε χρήση αν μπορούσαμε κάποτε, εύχομαι σύντομα, να προσφέρουμε πάντοτε νέες υπηρεσίες, να αναπτύξουμε την ψηφιακή βιβλιοθήκη για την οποία μιλήσανε εχθές οι ομιλητές μας, ιδιαίτερα η κα. Birk, η συνάδελφος από το Kent, όπου είπε πρέπει να διατηρήσουμε το υλικό μας στην ψηφιακή εποχή, να μην το καταστρέψουμε.

Ένα άλλο που σκεφτόμαστε, και που πιστεύω ότι πρέπει να περάσουμε αυτό το μήνυμα, είναι η βιβλιοθήκη να χρησιμοποιείται σαν χώρος ημερίδων, σαν χώρος σεμιναρίων, σαν χώρος αν θέλετε μιας εβδομαδιαίας διάλεξης, ή έστω μιας μηνιαίας διάλεξης σε γενικότερα θέματα, όχι τεχνικά, αλλά γενικότερα θέματα που άπτονται της κοινωνίας μας, έτσι ώστε να γίνει πόλος, να φέρει τα παιδιά μας πάλι μέσα, εκεί που πρέπει να είναι, στην πηγή της πρωτογενούς γνώσης. Αλλιώς, το έχουμε χάσει το παιχνίδι για πάντα οι Έλληνες.

Η συνεργασία με άλλες βιβλιοθήκες της Θεσσαλίας, έχει ξεκινήσει και νομίζω ότι ο Γιάννης ο Κλαψόπουλος κάνει μια πολύ ωραία δουλειά τούτη τη στιγμή στο επίπεδο των βιβλιοθηκών στα δευτεροβάθμια ιδρύματα μας. Έτσι λοιπόν, για να τελειώσω, να μην σας κουράσω, να σας θυμίσω ποια είναι η αποστολή της βιβλιοθήκης. Είναι η υποστήριξη του εκπαιδευτικού έργου του πανεπιστημιακού

μας ιδρύματος που λέγεται Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Παροχή πρωτογενούς πληροφόρησης, σημαντικό και τέλος η συμμετοχή μας στην πολιτισμική ανάπτυξη της περιοχής στην οποία τυχαίνει να εργαζόμαστε και να ζούμε. Γι' αυτό, με αυτά θέλω να παρακαλέσω εσάς τους ειδήμονες περί των βιβλιοθηκών να προβληματιστούμε σήμερα σ' αυτό το δίωρο που έχουμε πώς θα ενοποιήσουμε τις υπηρεσίες των βιβλιοθηκών. Αναπτύσσοντας το περίφημο εθνικό δίκτυο των ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών, έτσι ώστε μέσα από την ενοποίηση των υπηρεσιών να κάνουμε αυτό που είδα προηγουμένως στην παρουσίαση του κ. Παπάζογλου, πρότυπα για τη διοικητική λειτουργία της βιβλιοθήκης, για την επίλυση τεχνικών προβλημάτων, που πιθανώς όλοι μας που λειτουργούμε βιβλιοθήκες θα έχουμε, να στηρίζουμε τη λειτουργία της βιβλιοθήκης από την ακαδημαϊκή της πλευρά, διότι δεν πρέπει να την κάνουμε χώρο, αποθήκη όπως μου λένε βιβλίων. Αυτό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε στα ελληνικά πανεπιστήμια, ότι πολλοί συνάδελφοι μου θεωρούν ότι αγωνίζονται για ένα χαμένο παιχνίδι. Ας αναστρέψουμε αυτή την κατάσταση, ας αποδείξουμε ότι μπορούμε να πορευτούμε μέσα από τα πανεπιστήμια μας, έτσι ώστε τα παιδιά μας να βρίσκουν την πρωτογενή γνώση εκεί που πρέπει να υπάρχει, μέσα στις βιβλιοθήκες μας, όχι στις αποθήκες. Να είναι ένα ζωντανό επομένως μέσο εκπαίδευσης και έρευνας. Θεωρώ χρέος μας και αυτό προσπαθούμε να κάνουμε στη Θεσσαλία, να περάσουμε το μήνυμα ότι υπάρχει ένα εύρος από υπηρεσίες βιβλιοθήκης, τις οποίες είδαμε εχθές από τα στατιστικά στοιχεία δυστυχώς, ότι πολλοί λίγοι από τους φοιτητές μας, 25% χρησιμοποιούν τις νέες τεχνολογίες, που είναι απεριόριστες οι προοπτικές τους. Πρέπει επομένως πιστεύω, όλοι μας να βοηθήσουμε να περάσει αυτό το μήνυμα, ότι στη βιβλιοθήκη μπορείς να βρεις πάρα πολλά πράγματα. Πιστεύω ότι αυτό το συνέδριο, κα. Μανιατάκου θα μπορούσε να σας βοηθήσει εσάς, την υπηρεσία σας, τον υπουργό μας, τους συμβούλους του, να μπορέσει να χαράξει μια εθνική πολιτική για τις βιβλιοθήκες τις ακαδημαϊκές. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαψόπουλος: Μια μικρή παρέμβαση θα κάνει ο κ. Παπάζογλου και μετά όσοι θέλουν από το ακροατήριο μπορούν να υποβάλουν κάποιες ερωτήσεις για να ξεκινήσει η συζήτηση.

Β. Παπάζογλου: Θα ήθελα να πω καταρχάς κι εγώ, ως μη βιβλιοθηκονόμος, ότι όχι απλώς συμφωνώ αλλά επαυξάνω αυτά τα οποία είπε ο αγαπητός συνάδελφος ο κ. Βλάχος, με τον οποίο τυχαίνει και είμαστε και φίλοι κιόλας δεν είμαστε απλώς συνάδελφοι, και θα ήθελα απλώς να το πάω λίγο πιο μακριά και να σας μεταφέρω, να προσπαθήσω να μεταφέρω σε δύο λεπτά, δεν θα σας κουράσω, αυτά τα οποία είπε ο κ. Βλάχος, πως προσπαθούν να τα κάνουν οι άλλοι συνάδελφοι σας στις άλλες χώρες.

Η βιβλιοθήκη έχει πάψει να είναι βιβλιοθήκη με την κλασική έννοια, εντάξει αυτό όλοι το καταλαβαίνουμε, δηλαδή είναι κέντρο πληροφόρησης πλέον. Ο κ. Βλάχος πολύ σωστά είπε, και δυστυχώς τα στατιστικά στοιχεία του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας ίσως είναι και καλά, αλλά, σε άλλα πανεπιστήμια ίσως είναι ακόμη χειρότερα. Το ποσοστό των φοιτητών που μπαίνουν μέσα στη βιβλιοθήκη είναι πάρα πολύ μικρό και πρέπει να αναρωτηθούμε γιατί είναι μικρό. Εγώ πιστεύω ότι ο βασικός λόγος, και δεν πρέπει να λέμε ότι οι βιβλιοθήκες δεν είναι καλές και άρα γι' αυτό δεν έρχονται τα παιδιά μέσα στις βιβλιοθήκες, διότι αυτή τη στιγμή, τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια και διάχυση πληροφόρησης έχει γίνει σε όλα τα πανεπιστήμια, μέσα στο κάθε πανεπιστήμιο ότι βελτιώνεται η βιβλιοθήκη, έχουνε δει ορατές βελτιώσεις, τα έχουνε δει αυτά τα παιδιά και όντως έχει αυξηθεί το ποσοστό των φοιτητών που έρχονται μέσα και εκεί πρέπει να διαχωρίσω λίγο τους προπτυχιακούς από τους μεταπτυχιακούς. Μεταπτυχιακοί φοιτητές πάντα πήγαιναν στις βιβλιοθήκες γιατί αλλιώς δεν μπορούσαν να κάνουν την ερευνά τους, μιλάω κυρίως για τους προπτυχιακούς φοιτητές και εκεί νομίζω ότι το ζητούμενο, το μπαλάκι αν θέλετε έτσι να μιλήσω λίγο πιο..., είναι στη μεριά των βιβλιοθηκάρων.

Η προσπάθεια που γίνεται σε όλο τον κόσμο αυτή τη στιγμή, επειδή οι καθηγητές όπως ξέρετε δεν έχουν το χρόνο να ψάχνουνε να βρίσκουνε όλες τις πηγές πληροφόρησης που υπάρχουνε και πως θα βελτιώσουνε τον τρόπο διδασκαλίας του μαθήματος τους, είναι πως θα το κάνουνε έτσι πιο αρεστό και πιο εποικοδομητικό για τα παιδιά.

Κάνω μια παρένθεση: υπάρχει το γνωστό ανέκδοτο που λένε ότι ένας γιατρός και ένας δάσκαλος του 19ου αιώνα τους ξαναφέρανε στον 20ο αιώνα, ο γιατρός μπήκε μέσα στο χειρουργείο, τρελάθηκε ο άνθρωπος δεν καταλάβαινε τι γινότανε, ο δάσκαλος μπήκε και έκανε μάθημα κανονικά. Αυτό πρέπει να το σκεφτούμε λίγο. Δεν έχουμε αλλάξει

τους τρόπους διδασκαλίας επαρκώς, αρκετοί συνάδελφοι το έχουν κάνει, αλλά όχι όλοι και σε σημείο ώστε να ξαναπροσελκύσουμε τους φοιτητές στο ακροατήριο, στην αίθουσα μέσα. Για να το κάνουμε αυτό πιστεύω ότι οι βιβλιοθηκονόμοι παίζουνε, θα πρέπει να παίζουνε πολύ σοβαρό ρόλο στην αναμόρφωση και του τρόπου διδασκαλίας, αλλά και του ίδιου, όσο παράξενο και να σας φαίνεται το curriculum, του κάθε τμήματος. Δηλαδή, να προσπαθήσουνε με ιδέες, τις οποίες θα περνάνε στα μέλη ΔΕΠ, μέσω της επιτροπής βιβλιοθήκης, που όλα τα πανεπιστήμια υποθέτω ότι έχουνε ή και σε συζητήσεις ένα προς ένα, να περάσουνε αυτό το μήνυμα. Δηλαδή, να ξαναέρθει ο ρόλος του βιβλιοθηκονόμου, να είναι πάρα πολύ σημαντικός. Δεν..., είμαι αιρετικός άμα πω ισάξιος και ισότιμος των μελών ΔΕΠ, αλλά που δίπλα στο μέλος ΔΕΠ, δίπλα δηλαδή στον άνθρωπο ο οποίος μεταδίδει τη γνώση, είναι πάρα πολύ σημαντικό και δεν ξέρετε πόσο πραγματικά καλό θα κάνετε εάν το προσεγγίσετε το θέμα προς αυτή την κατεύθυνση, είναι μια παραίνεση και να ξέρετε ότι θα υπάρχουνε πολλοί συνάδελφοι οι οποίοι θα σας κλείσουνε την πόρτα και θα σας πετάξουνε έξω, αλλά μη διστάζετε γιατί θα υπάρξουν και πολλοί συνάδελφοι, οι οποίοι θα σας ακούσουνε με πολύ μεγάλη προσοχή και θα σας ευχαριστούνε μετά για πάρα πολύ καιρό, για τη βοήθεια που θα τους δώσετε. Αυτή την παρέμβαση ήθελα να κάνω. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαυδόπουλος: Η κα. Συνέλλη.

Κ. Συνέλλη: Θα ήθελα να σας πω δύο λόγια, για να πάω τη διάσταση του ρόλου των ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών στο 2000, ακόμα πιο μακριά. Πέρσι όταν κατόρθωσα να περάσω από τη σύγκλητο τον καινούριο εσωτερικό κανονισμό της βιβλιοθήκης, ήμουνα πάρα πολύ χαρούμενη γιατί μετά από οκτώ χρόνια προσπαθειών κατόρθωσα να αλλάξω το όνομα της κεντρικής βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Πατρών και να το κάνω Βιβλιοθήκη και Υπηρεσία Πληροφόρησης. Εισπράττοντας μερικά αστείακια, τι είσαστε η ΚΥΠ και τέτοια. Αλλά πέρασε τελικά. Φέτος το καλοκαίρι όμως που βρέθηκα στην Αγγλία, στο Πανεπιστήμιο του Bath, έπαθα ένα σοκ, γιατί ενώ η εμπειρία μου ήταν ότι στο εξωτερικό η βιβλιοθήκη πλέον δεν είναι σκέτο library αλλά library and information service, όταν πάτησα το πόδι μου στο πανεπιστήμιο το πρώτο πράγμα που με υποδέχθηκε ήταν ένα library and learning center.

Αυτό δεν είναι τυχαίο γεγονός, επειδή τα πάντα στην Ευρώπη προγραμματίζονται πολλά χρόνια πριν, ενώ εμείς απλώς παίρνουμε τον απόηχο με αρκετά χρόνια καθυστέρηση, πλέον βρισκόμαστε μπροστά στην πρόκληση να επαναπροσδιορίσουμε ξανά και ξανά το ρόλο μας από information, από κλασικός βιβλιοθηκάριος σε information specialist και τώρα πλέον σε άτομα ή σε υπηρεσίες που ανακατεύονται ενεργά στο ρόλο της εκπαίδευσης. Αυτό που είπε ο κ. Παπάζογλου, ότι ακριβώς πρέπει να δούμε αυτό το ρόλο μας μέσα στα ιδρύματα, το ξεκινάμε κι εμείς πολύ δειλά φέτος προσφέροντας το σαν δώρο σ' ένα τμήμα που ανακαλύψαμε από μια έρευνα χρηστών, ότι έχει τους περισσότερους χρήστες στη βιβλιοθήκη και συγκεκριμένα στο Φυσικό Τμήμα.

Πλησιάσαμε προσωπικά και ανεπίσημα μερικά άτομα, μέλη ΔΕΠ, από εκεί και τους προτείναμε όντως να τους βοηθήσουμε για το επόμενο εξάμηνο στο να καταρτίσουν το μάθημα, να μας δώσουνε τις λέξεις κλειδιά και να κάτσουμε εμείς να τους κάνουμε βιβλιογραφική αναζήτηση και να κάνουμε βιβλιογραφικές λίστες και να προετοιμάσουμε το υλικό στη βιβλιοθήκη ώστε οι φοιτητές όταν πάρουν το μάθημα, από την αρχή του εξαμήνου να μπορέσουνε να έχουνε έτοιμο το υλικό που χρειάζεται, γιατί με το ελάχιστο υλικό που διαθέτει τουλάχιστον η δική μας βιβλιοθήκη, χρειαζόμαστε πάρα πολύ υλικό να έρθει από άλλες βιβλιοθήκες μέσω του συστήματος δανεισμού και τα υπόλοιπα. Δεν ξέρω πώς θα πάει, ένα μέρος ΔΕΠ ανταποκρίθηκε και ήδη θα ξεκινήσουμε. Αλλά θέλω ακριβώς να επισύρω την προσοχή στην ομήγουρη, ότι για τα επόμενα χρόνια θα πρέπει ξανά να παλέψουμε για να αλλάξουμε ξανά το όνομα μας.
Ευχαριστώ

Γ. Κλαυδόπουλος: Ο κ. Ζάχος.

Γ. Ζάχος: Ναι, συμφωνώ σε όλα όσα ακούστηκαν προηγουμένως και πράγματι πρέπει να αλλάξουμε και θα αλλάξουμε κάποια στιγμή το όνομα μας. Εγώ βλέπω ότι η εξέλιξη της τεχνολογίας αυτή τη στιγμή, η χρήση των δικτύων, η χρήση των υπολογιστών, η χρήση όλων των ηλεκτρονικών μέσων, μιλώντας για τη βιβλιοθήκη του 2000, η οποία είναι πάρα πολύ κοντά μας, ουσιαστικά αλλοιώνει τη φύση της βιβλιοθήκης όπως την ξέραμε και αυτό το οποίο βλέπω ότι έρχεται είναι μια μεγαλύτερη σύνδεση της βιβλιοθήκης, κρατώντας βέβαια αυτές τις λειτουργίες ως lending center κ.λπ., που έχει να παίζει μέσα

στην εκπαίδευση του ιδρύματος. Βλέπω ότι η βιβλιοθήκη μεταλλάσσεται και στο μέλλον το βλέπω ότι, η αλλαγή του ονόματος της βιβλιοθήκης θα πηγαίνει προς την κατεύθυνση της σύνδεσης της με το υπολογιστικό κέντρο του πανεπιστημίου.

Ήδη αυτή τη στιγμή και μπορούν να μας μεταφέρουν και την εμπειρία από τις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Αγγλία υπάρχουν πάρα πολλές βιβλιοθήκες οι οποίες έχουν κοινή διοίκηση με το υπολογιστικό κέντρο των ιδρυμάτων. Διότι, όπως θα γνωρίζετε, αυτή τη στιγμή ο κύριος όγκος λειτουργίας των υπολογιστικών κέντρων, όπως έχουν εξελιχθεί τουλάχιστον τα πράγματα τώρα, είναι στην πραγματικότητα στη χρήση των δικτύων και στη διαχείριση δικτύων. Και όταν η βιβλιοθήκη είναι ο μεγαλύτερος χρήστης αυτής της λειτουργίας αν θέλετε, θα βλέπουμε τη σύνδεση της βιβλιοθήκης με το υπολογιστικό κέντρο και με τα δίκτυα. Αυτό ήθελα να καταθέσω ως προβληματισμό, αν θέλετε.

Γ. Κλαυσόπουλος: Η κα. Συνέλλη πάλι.

Κ. Συνέλλη: Δεν θέλω να πάρω χρόνο από το κοινό. Απλώς ένα ακόμα πετραδάκι στη μελλοντική διάσταση που κι αυτό είναι υπαγορευμένο πρακτικά και θα μας έρθει αργότερα. Είναι το άνοιγμα των ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών σ' όλους τους πολίτες. Το μήνυμα της ΕΟΚ για το 5ο Frame Work είναι το Citizens of Europe, Informed Citizens of Europe. Πράγμα που σημαίνει ότι, θα πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας ότι δεν λειτουργούμε πλέον σαν μια κλειστή υπηρεσία, σαν ένα κλειστό κύκλωμα, αλλά πρέπει να ανοιχτούμε προς την κοινωνία και απ' ό,τι έχω αντιληφθεί πλέον το πρόγραμμα των βιβλιοθηκών που υποστήριζε η ΕΟΚ μέχρι σήμερα για την ανάπτυξη της τοπικής υποδομής, αν εξακολουθήσει να υπάρχει στο επόμενο πλαίσιο στήριξης που είναι μάλλον αμφίβολο, θα απευθύνεται πλέον σε δράσεις εθνικής εμβέλειας. Δηλαδή, δεν θα χρηματοδοτούνται προγράμματα συγκεκριμένων βιβλιοθηκών αλλά εθνικά προγράμματα συνεργασίας μεταξύ ευρύτερων δικτύων ή κοινοπραξιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαυσόπουλος: Δεν ξέρω αν ο κ. Τζεκάκης θέλει να κάνει κάποια αρχική παρέμβαση.

Μ. Τζεκάκης: Εγώ ήθελα να πω ότι βρίσκω στη δουλειά μας, στη βιβλιοθήκη, μία πολύ μεγάλη αντίφαση. Από τη μια μεριά νοιώθω ότι ως οργανισμός μέσα σ' ένα ΑΕΙ είμαστε πάρα πολύ προχωρημένοι και ως προς τον προβληματισμό μέσα, ως προς τη δουλειά μας μέσα στην ακαδημαϊκή κοινότητα. Για μένα ήταν μια πάρα πολύ μεγάλη ικανοποίηση όταν άκουσα ένα μέλος του διδακτικού προσωπικού στο Ρέθυμνο να μου λέει ότι η βιβλιοθήκη βρίσκεται 30 χρόνια μπροστά από την υπόλοιπη ακαδημαϊκή κοινότητα. Αυτός βέβαια μιλούσε για το Ρέθυμνο, όπου είναι οι ανθρωπιστικές επιστήμες, οι εκπρόσωποι των θετικών επιστημών σίγουρα θα έχουν αντίθετη άποψη, χωρίς να είναι σίγουρο ότι εκφράζουν αυτοί την αλήθεια. Από την άλλη τη μεριά, το άλλο σκέλος της αντίφασης είναι ότι μας έδωσε πολύ μεγάλη ώθηση το ΕΠΕΑΕΚ και η βοήθεια που πήραμε από εκεί, όπως επίσης ας πούμε κι όλες αυτές οι συναντήσεις που κάνουμε, αυτός ο θεσμός των συνεδρίων, αυτή η ανάγκη για, επικοινωνία, συνεργασία και συντονισμό. Πρέπει να πω ότι είμαστε το μόνο κομμάτι της πανεπιστημιακής κοινότητας που το νοιώθει τόσο έντονα και σ' αυτό το σημείο πάλι είμαστε πιο μπροστά από τους άλλους ακαδημαϊκούς διότι δυστυχώς ο νόμος πλαίσιο κατακερμάτισε τα ΑΕΙ, η μονάδα-τμήμα που είναι πολύ στεγανό δημιουργεί πραγματικά έναν ασφυκτικό κλοιό που οι περισσότεροι ακαδημαϊκοί δεν ξεφεύγουν, δεν μπορούν να ξεφύγουν και είναι εγκλωβισμένοι μέσα σ' αυτό τον πυρήνα που λέγεται τμήμα, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους και χάνεται η έννοια πανεπιστήμιο, χάνεται η έννοια campus. Αυτό το πράγμα η βιβλιοθήκη μπορεί τουλάχιστον στη δική μου την περίπτωση στο Ρέθυμνο που έχω ένα κεντρικό κτίριο βιβλιοθήκης,... σιγά σιγά νιώθω ότι η κεντρική βιβλιοθήκη γίνεται η καρδιά του campus κι αυτό είναι ένα μεγάλο επίτευγμα.

Από την άλλη τη μεριά, νιώθω επίσης ότι είμαστε, είμαι πάρα πολύ πίσω. Δεν έχουμε ταυτότητα, δεν έχουμε νομική ταυτότητα, δεν υπάρχει οργανισμός της βιβλιοθήκης. Προχωράνε τα πανεπιστήμια τους οργανισμούς τους και οι βιβλιοθήκες δεν έχουν οργανισμούς. Έχουν πάρει οι διοικητικές υπηρεσίες, έχουν αναβαθμιστεί σε γενικές διευθύνσεις και η βιβλιοθήκη ουσιαστικά έχει υποβαθμιστεί. Ήθελα να πω αυτή την αντίφαση κι έτσι τα μηνύματα είναι και θετικά και αρνητικά. Πιστεύω ότι έχουμε κάνει πάρα πολλούς προόδους, σιγά-σιγά αρχίζουμε να ωριμάζουμε, αρχίζουμε να είμαστε έτοιμοι να βγάλουμε υπηρεσίες, που πραγματικά να βοηθήσουν την ακαδημαϊκή

κοινότητα, έχουμε αρχίσει σιγά-σιγά να πείθουμε τη μέχρι τώρα δύσπιστη ακαδημαϊκή κοινότητα ότι η βιβλιοθήκη έχει μια θέση μέσα στο χώρο. Από την άλλη όμως έχουμε πάρα πολύ δουλειά ακόμη να κάνουμε, ώστε, πραγματικά ας πούμε, να κατοχυρώσουμε το κύρος και το prestige της βιβλιοθήκης μέσα στον ακαδημαϊκό χώρο.

Γ. Κλαυσόπουλος: Δεν ξέρω αν ο κ. Kohl ήθελε να μας πει μερικά πράγματα για το πως βλέπουνε τις προοπτικές για μετά το 2000 στην Αμερική. Για τις δικές τους ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες.
Well, if I could speak absolutely authoritatively about that, I'd probably be investing in the stock market and would solve all our library problems that way. What I think is an important thing that I would suggest you consider is that the technology while it's very important and poses new challenges and new opportunities, in fact don't lose sight of the major issue that a library is a service organization and that the power you have, comes from your ability to provide useful services to your clientele to your patrons. If you do that well, everything else will follow, if you don't do that well all the rest of it doesn't matter. So don't lose sight of the service, that's always gonna be important.

Γ. Κλαυσόπουλος: Ευχαριστούμε. Τώρα μπορούμε να περάσουμε σε ερωτήσεις από τους συνέδρους.

Να σας πω μερικά πράγματα για όσους δεν ήταν εδώ χτες. Κάτω από το μπράτσο, σε κάθε δύο καρέκλες, άμα το σηκώσετε υπάρχουν μικρόφωνα. Οποίος θα παίρνει το λόγο θα πατάει το τελευταίο κουμπί, μόλις ανάβει το κόκκινο μπορεί να μιλάει από κάτω. Οπότε ανάμεσα από κάθε δύο καρέκλες κάτω από το μπράτσο υπάρχει μικρόφωνο για να κάνετε τις ερωτήσεις. Πριν δώσω το λόγο κάτω έχω δύο γραπτές ερωτήσεις. Μια ερώτηση είναι από τον κύριο Θανάση Τόζιο, από το ΤΕΙ Κοζάνης. Βρίσκετε στην αίθουσα; Μπορείτε να την κάνετε από εκεί αν θέλετε, ο ίδιος.

Θ. Τόζιος: Χτες ο κ. Γαρυφαλλου, είπε και πολύ σωστά μάλιστα, ότι το προσωπικό των βιβλιοθηκών θα πρέπει να εκπαιδευτεί στις νέες τεχνολογίες, στην τεχνολογία της πληροφόρησης. Το ερώτημα μου είναι ποιος θα κάνει την εκπαίδευση αυτή, γιατί δεν έχει γίνει μέχρι

τώρα και αν από την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας υπάρχει κάποια πρόθεση να αναληφθεί κάποια σχετική πρωτοβουλία. Ευχαριστώ.

Η κα. Μανιατάκου, από το Υπουργείο.

Α. Μανιατάκου: Από πλευράς Υπουργείου δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποια τέτοια πρωτοβουλία. Μάλλον από τους φορείς θα περιμένουμε κάποιες προτάσεις για ανάληψη τέτοιας πρωτοβουλίας. Εμείς το μόνο που κάνουμε είναι να χρηματοδοτούμε με κονδύλια, έτσι; Οι φορείς θα πρέπει να υποβάλουν αιτήματα, οι φορείς θα πρέπει να αναλάβουν την πρωτοβουλία κι εμείς θα δούμε κατά πόσο μπορούν να υλοποιηθούν αυτά τα πράγματα.

Γ. Κλαυμόπουλος: Επειδή υπάρχει αντίστοιχη δράση για την εκπαίδευση, στην οριζόντια δράση των βιβλιοθηκών. Ο κ. Παπάζογλου.

Β. Παπάζογλου: Εγώ θα ήθελα να πω το εξής, ότι όπως ξέρετε, επειδή μιλάμε για συνέδριο ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών υποθέτω ότι όλοι προέρχονται ή από ΑΕΙ ή από ΤΕΙ. Όλα τα ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας, πρώτον, έχουν τις κάθετες δράσεις των βιβλιοθηκών και απ' ότι θυμάμαι καλά, είναι καιρός τώρα που έχω περάσει πολύ γρήγορα όλα τα τεχνικά δελτία για να πάρω μια ιδέα για την οριζόντια δράση τα αντίστοιχα.

Όλα τα τεχνικά δελτία περιλαμβάνουν δράσεις για την εκπαίδευση του προσωπικού των δικών τους βιβλιοθηκών. Δηλαδή, κι εμείς σαν Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο το έχουμε κάνει επανειλημμένως, συνεχίζουμε να το κάνουμε και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε μέχρι το τέλος του προγράμματος, του ΕΠΕΑΕΚ. Πιστεύω ότι όλα τα πανεπιστήμια, απ' ότι ξέρω και η Θεσσαλία το κάνει, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, όλα τα πανεπιστήμια και πραγματικά η οριζόντια δράση στο μόνο που έχει να κάνει εκπαίδευση είναι σε θέματα που έχουν σχέση με το συλλογικό κατάλογο, αυτό είναι άλλο πράγμα. Αλλά, σε θέματα τεχνολογίας που όλα τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ θα μηχανογραφηθούν, έχουν πάρει κονδύλια γι' αυτά τα πράγματα, πώς θα λειτουργήσουν αυτά τα συστήματα αν η ίδια η δράση δεν προβλέπει και εκπαίδευση; Αλλά προβλέπει είμαι σίγουρος το έχω δει αυτό.

Ο κ. Βλάχος.

Ν. Βλάχος: Συμπληρώνοντας την κα. Μανιατάκου και τον κ. Παπάζογλου, τουλάχιστον στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, είμαστε υποχρεωμένοι συμβατικά, από τη σύμβαση μας με το Υπουργείο Παιδείας, να περάσουμε την τεχνολογία στα παιδιά μας και στους συναδέλφους. Δηλαδή, πέρσι κάναμε σειρές από σεμινάρια, φέτος δεν τις κάναμε τον Οκτώβρη επειδή η ομάδα των 30 περίπου ατόμων του ΕΠΕΑΕΚ καλύπτουν αυτό το συνέδριο για να μπορέσουμε να πετύχει, έτσι να μπορέσετε κι εσείς να περάσετε όμορφα στην πόλη μας ή στο πανεπιστήμιο και να περάσουμε το μήνυμα που χρειάζεται στην κοινωνία μας. Άρα, η ερώτηση του συναδέλφου από το ΤΕΓ είναι αυταπάντητη, αν δεν το κάνουμε θα πρέπει το Υπουργείο Παιδείας να μας πάρει πίσω χρήματα.

Γ. Κλαψόπουλος: Να παρακαλέσω κάτι από κάτω. Μόλις τελειώνετε την ερώτηση να πατάτε πάλι το κόκκινο κουμπί να σβήνει γιατί έχουμε μικροφωνισμούς. Λοιπόν, θα αρχίσω από τα αριστερά της αίθουσας. Ο κύριος;

Τοποθέτηση από το κοινό: Θα ήθελα να συμπληρώσω τους προηγούμενους συναδέλφους. Πιστεύω ότι το κάθε ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα γνωρίζει τις ανάγκες των βιβλιοθηκονόμων του, οπότε τα εκπαιδευτικά προγράμματα πρέπει να ξεκινάνε εσωτερικά.

Φυσικά πιστεύω ότι θα ήθελα να το πάω ένα βήμα παραπέρα. Αν ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα πιστεύει ότι ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα ενδιαφέρει κι άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα, άλλα πανεπιστήμια, άλλες βιβλιοθήκες, νομίζω ότι ήδη έχει ξεκινήσει κάτι τέτοιο, αν κάνω λάθος μπορείτε να με διορθώσετε. Πιστεύω ότι θα πρέπει αυτό να γίνεται ακόμη πιο ανοιχτά, συνάδελφοι απ' όλες τις βιβλιοθήκες να συμμετέχον σε εκπαιδευτικά προγράμματα μίας βιβλιοθήκης, έτσι ώστε να φθάσουμε σε ένα σημείο στο τέλος του ΕΠΕΑΕΚ, όπου όλοι οι συνάδελφοι να περάσουν απ' αυτά τα εκπαιδευτικά προγράμματα και να γίνεται μια αλληλοκάλυψη των βιβλιοθηκών σ' αυτά τα προγράμματα, για να γλιτώσουμε χρήματα και να παρέχουμε μια πιο ολοκληρωμένη εκπαίδευση. Αυτά.

Γ. Κλαυμόπουλος: Άλλη ερώτηση; Η κα. Μανιατάκου

Α. Μανιατάκου: Να προσθέσω με τη σειρά μου, έχει δίκιο ο κ. Βλάχος. Στη δεύτερη κατηγορία στην 1.2, είναι παροχή υπηρεσιών από τρίτους, υπάρχει ειδική κατηγορία που λέει εκπαίδευση/κατάρτιση κι απ' ότι ξέρω όλοι σας έχετε βάλει κάποιο ποσό σ' αυτό. Άρα λοιπόν εάν αυτό δεν χρησιμοποιηθεί για την εκπαίδευση, πολύ σωστά όπως είπε ο κ. Βλάχος, πρέπει να επιστραφούν ή να χρησιμοποιηθούν τα χρήματα για άλλους κωδικούς. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαυμόπουλος: Η κα. Δέρβου.

Κ. Δέρβου: Λίγο να συμπληρώσω αυτό που είπε ο κ. Γαρύφαλλου. Είπε ότι γιατί μερικά ιδρύματα που κάνουν ήδη εκπαίδευση στους βιβλιοθηκάρχους, δεν ανοίγουνε ίσως σε άλλα πανεπιστήμια την εκπαίδευση. Μεγάλα, ναι, θα πρέπει. Η διαφορά είναι ότι τα μεγάλα πανεπιστήμια όπως ας πούμε το Αριστοτέλειο, που έχει ήδη από μόνο του πολύ προσωπικό, έχει πρόβλημα να επαναλάβει πολλές φορές ορισμένα σεμινάρια για να καλύψει τους δικούς του βιβλιοθηκάρχους. Επομένως, υπάρχει φοβερή δυσκολία να το ανοίξει και παραπέρα, γιατί μετά θα φάει κανείς ένα εξάμηνο για να καλύψει ένα θέμα και δεν θα υπάρξει περιθώριο να κάνεις τίποτε άλλο.

Έχω δυο ερωτήσεις για τον κ. Παπάζογλου.

Γιατί ο εθνικός συλλογικός κατάλογος είναι κάτι πολύ σοβαρό και θα είναι καταλυτικό για την πορεία των βιβλιοθηκών. Η μια είναι ότι άκουσα για τον οργανισμό συλλογικού καταλόγου. Μιλούσαμε για consortium, για κοινοπραξία ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών. Αυτό εννοεί ο οργανισμός συλλογικού καταλόγου; Τότε γιατί, κάνω μια ένσταση, γιατί μιλάμε πάλι για κοινοπραξία, οργανισμό ή οπωσδήποτε το ονομάζει, συλλογικού καταλόγου και όχι κοινοπραξία ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών; Το έχουμε πει και στο παρελθόν ότι δεν είναι το μόνο θέμα που μπορεί να καλύψει μια κοινοπραξία.

Το δεύτερο που έχω να πω είναι το εξής, ότι έχουμε προηγούμενα στην Ελλάδα και στο Μετσόβειο το ίδιο και στην Εθνική Βιβλιοθήκη, ότι χωρίς να λύσουμε προβλήματα οργανωτικά, διοικητικά, συνέχισης κάποιου έργου, αγοράζουμε το hardware και το software. Τελικά, όταν έχεις χρήματα αυτή είναι η πιο εύκολη δουλειά. Εντάξει, παίρνει κάποιο χρόνο να βγάλεις προδιαγραφές, αλλά άμα

έχεις λεφτά, στην αγορά υπάρχουν αυτά να τα αγοράσεις. Το δύσκολο είναι να στήσεις την υποδομή έτσι ώστε να συνεχιστεί όλο αυτό το έργο μετά και ήδη πέρσι ο κ. Mark Zeker το Δεκέμβρη στην Αθήνα είπε ότι τα δύο χρόνια που μένουμε είναι ελάχιστος χρόνος αλλά ίσως κάτι μπορεί να γίνει. Τώρα έχουμε μείνει στον ένα χρόνο, επομένως με άλυτα ακόμη τα νομικά προβλήματα, και ειδικά το μοντέλο που έχει επιλεγεί, ο κεντρικός συλλογικός κατάλογος, που ναι, είναι πιο σωστός τεχνολογικά αυτή τη στιγμή ίσως, γιατί καλύπτει πολλά θέματα, είναι όμως πιο δύσκολος οργανωτικά γιατί προϋποθέτει να υπάρχει κάτι, κάποια υποδομή διοικητική και να έχει εξασφαλιστεί ο τρόπος της χρηματοδότησης και της λειτουργίας όλου αυτού του έργου. Συν ότι μιλάμε για θεματικές, ο συλλογικός κατάλογος από μόνος του δεν θα λύσει το πρόβλημα των θεματικών επικεφαλίδων και μέσα στο χρόνο που μένει ελάχιστα μπορούν να γίνουν νομίζω.

Γ. Κλαυδόπουλος: Θα ολοκληρώσουμε τον κύκλο των παρεμβάσεων από κάτω και μετά θα απαντηθούν. Ο κύριος;

Λέγομαι Σουλικιάς Βασίλης, είμαι βιβλιοθηκονόμος του τμήματος πληροφορικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Θέλω κι εγώ με τη σειρά μου να κάνω μια ερώτηση προς τον κ. Παπάζογλου, που αφορά τη σχέση και τη συνεργασία των κάθετων δράσεων και της οριζόντιας δράσης σε πρακτικά θέματα που θα δημιουργήσουν το συλλογικό κατάλογο. Ένα ήδη αναφέρθηκε, θεματικές επικεφαλίδες, εγώ θέλω να μιλήσω αναφορικά με τον τρόπο συνεργασίας. Αυτή τη στιγμή στα περισσότερα πανεπιστήμια έχουν αγοραστεί συστήματα, γίνεται η παραμετροποίηση των συστημάτων που θα δημιουργήσει τους ενιαίους καταλόγους στο κάθε συγκεκριμένο πανεπιστήμιο. Ποιος είναι ο ρόλος αυτή τη στιγμή της οριζόντιας δράσης; Ποια είναι η καθοδήγηση αναφορικά σε πολύ ρεαλιστικά και πρακτικά θέματα, όπως ποια θα είναι η δομή της εγγραφής, πως θα είναι ο τρόπος που θα εξάγεται η θεματική επικεφαλίδα, διότι οι θεματικές επικεφαλίδες της Εθνικής Βιβλιοθήκης καλές είναι αλλά καλές μέχρι ένα σημείο, θέλουν προέκταση, θέλουν δουλειά. Ποιος θα τα βγάλει όλα αυτά και τότε όλα αυτά θα γίνουν; Θα γίνουν όλα αυτά μέσα σ¹ ένα χρόνο; Ευχαριστώ πολύ.

Η κα. Σταθούλια έχει ζητήσει το λόγο.

Θ. Σταθούλια: Εγώ μόνο για μια παρέμβαση θα κάνω για το θέμα της εκπαίδευσης για τα υπόλοιπα θέματα της οριζόντιας δράσης νομίζω θα πρέπει να βρεθεί χρόνος μέσα σ' αυτό το συνέδριο ή σε κάποια άλλη συνάντηση, να υπάρξει μια συζήτηση εκτενής, για το θέμα της οριζόντιας δράσης, γιατί θεωρώ ότι υπάρχουν τρομακτικά θέματα προς συζήτηση ακόμα. Μένουν να ολοκληρωθούν πολλά πράγματα. Εν πάση περιπτώσει για την εκπαίδευση των ανθρώπων που δουλεύουν στις βιβλιοθήκες και των προηγούμενων και των νεώτερων, θα ήθελα να βάλω μια διάσταση την οποία οφείλω να πω ότι είμαι πολύ ευτυχής γιατί την υλοποιούμε στο Πολυτεχνείο. Δεν είναι η εκπαίδευση μια μονοδιάστατη, στατική αποτίμηση ενός θεματικού όρου. Μαθαίνουμε αυτό, το μάθαμε ad hoc και τελειώσαμε. Η εκπαίδευση των βιβλιοθηκάρων είναι συνεχής και πρέπει να είναι δυναμική κι αυτό εξασφαλίζεται μέσα από τη συνεχή επικοινωνία με τη διεθνή ακαδημαϊκή κοινότητα, με τη διεθνή επιστημονική κοινότητα. Παραδείγματος χάρη, το γεγονός, εμείς στο πολυτεχνείο δεν υπάρχει συνέδριο, διεθνές, επιστημονικό, βιβλιοθηκονομικό, που να μην έχουμε στείλει ανθρώπους, απλούς βιβλιοθηκάρους, χωρίς τίτλους. Πιθανότατα η διευθύντρια να έχει πάει σε λιγότερα συνέδρια απ' ό,τι έχουν πάει απλά μέλη του ΕΠΕΑΕΚ, απλοί άνθρωποι του ΕΠΕΑΕΚ που προσλήφθηκαν εχθές. Στο συνέδριο της IFLA πήγαν τέσσερις δικοί μας άνθρωποι, στο συνέδριο για τα περιοδικά, διεθνές συνέδριο για τα περιοδικά, στο Δουβλίνο, πήγε δικός μας άνθρωπος. Δεν υπάρχει συνέδριο, δεν μπορώ να θυμηθώ τώρα, στο διεθνές συνέδριο για [δυσνόητη λέξη] ήταν δυο εργαζόμενοι εκεί, απλοί εργαζόμενοι, άνθρωποι που δεν έχουν τίτλους λέω και πάλι και επιμένω σ' αυτό. Νομίζω ότι το άνοιγμα της δικής μας κοινότητας των εργαζομένων στη διεθνή κοινότητα, την επιστημονική θα ανοίξει νέους ορίζοντες. Δηλαδή, το γεγονός ότι ήρθε ο άνθρωπος από το Οχάιο και μας είπε το Ohio Link, αν δεν μπεις στη web page του Ohio Link, αν δεν μιλήσεις μ' αυτούς τους ανθρώπους, δεν μπορεί αυτή η εμπειρία να μεταφερθεί από ένα δάσκαλο σε τρεις ώρες σε ένα σεμινάριο, δεν μπορεί.

Πρέπει να δημιουργήσουμε δυναμικά σχήματα, να βγάλουμε τους ανθρώπους στον κόσμο και όπως λέμε να τους κάνουμε κοσμοπολίτες επιστήμονες και δεν είναι δύσκολο είναι λίγα τα έξοδα. Θέλει άποψη και πολιτική. Με 500.000 ο άνθρωπος θα ήταν στο συνέδριο της IFLA,

δεν ήταν τόσο πολύ ακριβό ως λύση. Σας πληροφορώ από τους έλληνες βιβλιοθηκάρειους ήτανε 12 διευθυντές βιβλιοθηκών, δεν ήταν κανένας άλλος. Σε ποιο συνέδριο θέλετε να δούμε; Ξέρω ότι υπάρχουν βιβλιοθήκες που κάνουν αυτό τον κύκλο των εργαζομένων, στέλνουν εργαζομένους σε συνέδρια, προσπαθούνε, αλλά δεν είναι ο γενικός κανόνας. Ας μη μείνουμε σε στατικά μοντέλα της αίθουσας, ας βγάλουμε τους ανθρώπους έξω, να μάθουν την ορολογία, να μάθουν αυτή τη διεθνή γλώσσα. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαυόπουλος: Άλλη ερώτηση από κάτω, παρέμβαση;

Κασιμάτης Δημήτρης λέγομαι, από το Αριστοτέλειο.

Η ερώτηση μου αφορά μάλλον μια μεγάλη μερίδα των συνέδρων. Είναι δεδομένο ότι βρισκόμαστε σε μια βιβλιοθηκονομική έκρηξη, στο μέσο μιας έκρηξης. Από 'κει και πέρα, είναι φανερό ότι οι βιβλιοθήκες πλέον έχουνε μια ανεπτυγμένη τεχνολογία, σ' ένα χρόνο το ΕΠΕΑΕΚ ήταν η αφορμή για να γίνει όλη αυτή η έκρηξη και σ' ένα χρόνο τελειώνει. Το 25% κάποιων φοιτητών πανεπιστημίων πηγαίνουν στις βιβλιοθήκες και πιστεύω πως ένας λόγος που το ποσοστό αυτό είναι χαμηλό είναι γιατί μέχρι τώρα δεν υπάρχουν άκρως εξειδικευμένοι βιβλιοθηκονόμοι. Στο ΕΠΕΑΕΚ δουλεύουμε 400 άτομα και από 'κει και πέρα θέλω να μάθω, μετά το τέλος του προγράμματος αν τα 400 αυτά άτομα έχουν κάποια ελπίδα να βοηθήσουνε στη συνέχιση και στο τελείωμα αυτής της μεγάλης έκρηξης. Ευχαριστώ.

Η ερώτηση απευθυνόταν κυρίως στην υπεύθυνη του υπουργείου.

Η κα. Ζαχιώτη και μετά ο κ. Τσιμπόγλου έχει ζητήσει το λόγο.

Ν. Ζαχιώτη: Δεν ξέρω ποια ερώτηση να πρωτοκάνω. Από το στρογγυλό τραπέζι που δεν έχει ένα τίτλο, τέθηκαν πάρα πολλά θέματα. Θα ήθελα να κάνω και μια ερώτηση, ο προηγούμενος είπε περισσότερες ερωτήσεις σε προηγούμενους ομιλητές. Αν είναι δυνατόν να ξεκαθαριστεί αυτό, αν κεντράρουμε σε κάποιο θέμα ή έτσι γενικώς μιλάμε και ο καθένας τοποθετείται. Γιατί βλέπω και τοποθετήσεις γίνονται και ερωτήσεις. Πραγματικά, μπορείτε να μου δώσετε μια απάντηση το πώς θα συνεχιστεί η συζήτηση; Και για να διευκολύνω, βέβαια η τοποθέτηση, η εισήγηση του κ. Παπάζογλου

για παράδειγμα που είναι κοντινή με το στρογγυλό τραπέζι, και μπορεί να μπαίνουν πάρα πολλά ερωτήματα. Ένα πολύ μεγάλο θέμα, όπως είπε και η συνάδελφος, και γεννάει πάρα πολλά ερωτήματα και δεν νομίζω ότι τα αποσπασματικά ερωτήματα και οι αποσπασματικές απαντήσεις μπορούν να διαμορφώσουν εδώ στο κοινό μια άποψη για το τι είναι οριζόντια δράση, πού πάμε και να βοηθήσουμε και τον κ. Παπάζογλου και τα όργανα της οριζόντιας δράσης. Απ' την άλλη μεριά τέθηκαν από τους συναδέλφους πολύ σημαντικά θέματα που τα περνάμε λίγο απαλά και σε άλλα συνέδρια και περνάει ο καιρός και δεν κάνουμε κάτι και έχει να κάνει κυρίως με το θεσμικό καθεστώς των βιβλιοθηκών και των βιβλιοθηκάρων στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ. Αν θέλετε να πούμε συγκεκριμένα για ποιο θέμα θα μιλήσουμε, καλώς.

Γ. Κλαυσόπουλος: Νομίζω το θέμα είναι αρκετά συγκεκριμένο. Είναι ο ρόλος των βιβλιοθηκών στο 2000. Δεν είναι το θέμα του στρογγυλού τραπεζιού, η οριζόντια δράση. Για την οριζόντια δράση υπάρχουν όργανα στα οποία συμμετέχουν και τα 32 ιδρύματα και τα θέματα συζητούνται αναλυτικά εκεί. Είναι μετά νομίζω υπόθεση αυτών που συμμετέχουν στην οριζόντια δράση να περάσουν αυτά που ακούγονται εκεί στα ιδρύματα τους. Δεν είναι θέμα η οριζόντια δράση του στρογγυλού τραπεζιού. Ο κ. Τσιμπόγλου. Είπαμε θα τελειώσουμε πρώτα τον κύκλο από κάτω και μετά.

Ν. Ζαχιώτη: Λοιπόν, συγνώμη. Κάνουμε μόνο ερωτήσεις και θα έχουμε μετά περιθώριο για τοποθετήσεις;

Γ. Κλαυσόπουλος: Ξεκινάει η συζήτηση, μπαίνουν τα θέματα, μετά θα

...

Ν. Ζαχιώτη: Και μετά θα τοποθετηθούμε;

Γ. Κλαυσόπουλος: Ναι.

Ν. Ζαχιώτη: Πολύ ωραία. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαυσόπουλος: Ο κ. Τσιμπόγλου και τελειώνουμε από κάτω και ξαναγυρίζουμε από πάνω.

Φ. Τσιμπόγλου: Να βάλω κι εγώ ένα θέμα. Δε νομίζω ότι είναι, παίρνοντας αφορμή από τον προηγούμενο ομιλητή στη γωνία, δεν θυμάμαι το όνομα σου. Λοιπόν, δεν είναι η εκπαίδευση των βιβλιοθηκονόμων και μόνο που δείχνει τα αποτελέσματα του 25% αν χρησιμοποιείται από τους φοιτητές, από τους καθηγητές λιγότερα ή περισσότερα. Είναι κάτι άλλο, υπάρχουν υλικοί λόγοι. Είναι το εκπαιδευτικό σύστημα, αναφέρθηκε νομίζω από τον κ. Παπάζογλου προηγουμένως. Να πω δυο κουβέντες μονάχα. Όταν διαμορφώνεται μια στάση ζωής, ένας τρόπος ζωής, θα πάρω το σύγγραμμα του κ. καθηγητή, να μην πω κ. Παπάζογλου το όνομα σας, και θα πάω να το μάθω απέξω και να το δώσω εξετάσεις, όταν αυτό δεν γίνεται μόνο στους φοιτητές, αλλά γίνεται και στα γυμνάσια και στα δημοτικά, γινότανε εν πάση περιπτώσει, διαμορφώνεται μια στάση ζωής, γενιές γεννιούνται έτσι. Νομίζω ότι δεν χρειάζονται βιβλιοθηκάριο εάν συνεχιστεί αυτό το πράγμα. Υποδηματοπώλες και μη εξειδικευμένοι θα ήταν καλοί. Θα βάζανε όπως οι άνθρωποι ταξινομούν το καφέ λουστρίνι αριστερά μετά το άλλο, θα μπορούσαν να κάνουν αυτή τη δουλειά. Αλλά, δεν πρόκειται περί αυτού.

Η Κατερίνα η Συνέλλη είπε για βιβλιοθήκες-πληροφόρηση, με το που το κατοχύρωσε το όνομα-ουσία, λέω, όχι μόνο το όνομα Κατερίνα, αλλά και τη λειτουργία, βρίσκεται μπροστά σ' ένα σοκ που λέγεται βιβλιοθήκη learning center, κέντρο μάθησης να το πούμε; Κέντρο μάθησης. Εδώ τώρα έρχομαι, ένα είναι οι υλικοί λόγοι, το σύστημα το εκπαιδευτικό που το καταλαβαίνουμε ότι δημιουργεί ανθρώπους που θέλουνε ένα χαρτί, μια αλήθεια, δεν υπάρχει αντίλογος, άρα δεν υπάρχει και διάλογος και διαμορφώνει μια στάση ζωής.

Και το δεύτερο είναι, εκτός από τους υλικούς λόγους και ο ανθρώπινος παράγοντας. Δηλαδή, πως ένα κέντρο μάθησης θα διδάσκει, θα μαθαίνει όταν οι ίδιοι οι άνθρωποι δεν διδάσκονται, μαθαίνουν και μαθαίνουν και τους άλλους να μαθαίνουν. Το θεσμικό πλαίσιο είναι απαραίτητο αλλά δεν έρχεται από μόνο του. Κατοχυρώνεται όταν γίνει, με τα δυο πράγματα που είπα προηγουμένως, καθαρό και αναγνωρισθεί από τους εμπλεκόμενους όλους ότι η βιβλιοθήκη παίζει αυτό το ρόλο. Και νομίζω πως σ' αυτή την κατεύθυνση βαδίζουμε. Το κακό είναι ότι ο μέσος όρος ζωής στην Ελλάδα είναι περίπου 76 χρόνια, έχω μπροστά μου καμιά τριανταριά, δεν ξέρω αν θα το προλάβω να το δω. Ευχαριστώ.

Κυρία Μανιατάκου.

A. Μανιατάκου: Ήθελα να απαντήσω στον κύριο από το ΑΠΘ. Δεν ξέρουμε ακόμη τι θα γίνει μετά το τέλος του '99. Δηλαδή, πως θα διατεθούν οι πόροι με το Santer. Νομίζω αυτό ήταν το ερώτημα. Τι θα γίνουν οι βιβλιοθήκες μετά το '99.

Σίγουρα τα καλά προγράμματα θα συνεχίσουν να χρηματοδοτούνται. Οι βιβλιοθήκες είναι μια από τις μεγάλες ενέργειες, η οποία πιστεύω θα συνεχίσει να χρηματοδοτείται αλλά δεν ξέρω κάτω από ποια μορφή. Σαν κάθετα έργα ή όπως ανέφερε και η κα. Συνέλλη σαν μια οριζόντια δράση; Οπότε δεν είμαστε ακόμη σε θέση, διότι δεν έχουν γίνει τα σχέδια, δεν έχει γίνει ο προγραμματισμός της κατανομής των πόρων με το Santer. Δεν μπορούμε, δεν είμαστε σε θέση να ξέρουμε τι θα γίνει περαιτέρω. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαυόπουλος: Ο κ. Βλάχος.

N. Βλάχος: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ. Θέλω να κάνω μια διευκρίνιση, για ποιο λόγο βρίσκονται στο πάνελ αυτό, στο στρογγυλό τραπέζι, δύο μέλη ΔΕΠ. Προφανώς συμμετέχουμε όχι σαν γνώστες του αντικειμένου σας το οποίο ιδιαίτερα και εγώ αλλά είμαι σίγουρος, και ο φίλος και συνάδελφος ο κ. Παπάζογλου σεβόμαστε πάρα πολύ, σαν έργο που εκτελείται, συμμετέχουμε σαν μέλη ΔΕΠ και επομένως, θα πρέπει να μας δώσετε μερικά μηνύματα από όσα τραβάτε, όσοι είσαστε στις βιβλιοθήκες, από τους συναδέλφους μας μέλη ΔΕΠ που δεν σας γυρίζουν τα βιβλία, που σας κρατάνε όλα τα βιβλία στη βιβλιοθήκη τους την ατομική, αυτά πρέπει να πείτε για να μπορέσουμε να τα πάμε πίσω εμείς, στα τμήματα μας. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαυόπουλος: Λοιπόν, για να προχωρήσουμε λίγο. Παρακαλώ να μην έχουμε τέτοιες παρεμβάσεις, όποιος θέλει να μιλάει μπορεί να σηκώνει το χέρι του να παίρνει το λόγο. Λοιπόν, έχουν τεθεί κάποια θέματα. Το ένα τέθηκε σαν γενικό θέμα, είναι η εκπαίδευση του προσωπικού, ένα δεύτερο θέμα είναι τι γίνεται με τη λήξη του ΕΠΕΑΕΚ και επίσης τι γίνεται με το θεσμικό πλαίσιο.

Θα ξαναπεράσουμε κάτω, δεν θα κλείσει ο κύκλος. Λοιπόν, έχω αυτά τα τρία βασικά θέματα και συν κάποιες συγκεκριμένες ερωτήσεις προς τον κ. Παπάζογλου για το συλλογικό κατάλογο. Οπότε νομίζω τα

βασικά θέματα, οι βασικοί άξονες έχουν τεθεί και μπορούμε να προχωρήσουμε στο δεύτερο κύκλο από εδώ και θα ξαναγυρίσουμε πάλι κάτω. Δηλαδή, προτείνω να συνεχίσουμε αυτή τη ροή, να γίνονται κάποιες παρεμβάσεις από κάτω, να απαντιούνται συλλογικά και να ξαναγυρίζουμε πάλι στο πάνελ.

Γ. Ζάχος: Για το θέμα της εκπαίδευσης προσωπικού, το οποίο ετέθη από την αρχή, νομίζω ότι το έχουμε εξαντλήσει ως προς την διαδικαστική του μορφή. Για μένα, αυτό που με προβληματίζει είναι ποιοι κάνουν αυτή την εκπαίδευση. Δε σας το κρύβω ότι όταν κάναμε αντίστοιχα σεμινάρια στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, είχα προβληματιστεί πάρα πολύ, τελικά ποιοι θα είναι αυτοί οι οποίοι θα εκπαιδεύσουν. Τέλος πάντων, το λύσαμε το πρόβλημα κάπου εκ των ενόντων αλλά προσωπικά θεωρώ ότι είναι ένα ζήτημα αυτό, ότι κάνεις εκπαίδευση, πρέπει να έχεις όμως δημιουργήσει και τις προϋποθέσεις για μια πραγματικά σωστή εκπαίδευση.

Ένα ζήτημα το οποίο για μένα είναι πολύ σημαντικό και θα πρέπει να το ξανασυζητήσουμε, είναι αυτό της νομικής μορφής της βιβλιοθήκης, είναι ένα πάγιο αίτημα αν θέλετε των συνεδρίων μας και όλης μας της δραστηριότητας ως προς το να ξεκαθαρίσει τελικά η νομική μορφή της βιβλιοθήκης μέσα στα ιδρύματα. Υπάρχουν διάφορες εξελίξεις. Υπάρχει κάποια ενημέρωση σχετικά με τους οργανισμούς και πώς τα πάνε μέσα στα ιδρύματα κ.λπ. Μιχάλη δεν ξέρω αν μπορείς να πεις κάτι συγκεκριμένο πάνω σ' αυτά. Αυτό πραγματικά είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα επειδή πιστεύω ότι στα συνέδρια όπως το δικό μας και ίσως και αυτή ήταν και η αγωνία και της Νίκης της Ζαχιώτη προηγουμένως, θα πρέπει να καταλήγουμε τελικά, να έχουμε ένα στόχο ότι κάνουμε μια συζήτηση και στο τέλος να καταλήγουμε, να έχουμε κάποιες συγκεκριμένες αποφάσεις.

Εγώ θα ήθελα να θέσω το θέμα της κοινοπραξίας που λέμε ότι, και σχετίζεται και μ' αυτό που είπε η Κλωντίνη προηγουμένως, η Δέρβου, ότι αυτή τη στιγμή έχουμε ξεκινήσει διαδικασίες κοινοπραξίας χωρίς όμως να την έχουμε θεσμοθετήσει αυτή την κοινοπραξία, χωρίς να έχουμε ρυθμίσει διαδικαστικές λεπτομέρειες οι οποίες κινδυνεύουν ανά πάσα στιγμή όταν θα φθάσουμε στο δια ταύτα και θα φθάσουμε στη λεπτομέρεια, να τινάξουν στον αέρα μια ολόκληρη τέτοια προσπάθεια. Θεωρώ λοιπόν ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό, πραγματικά μπορεί κανείς να κάνει μια κριτική και να πει ότι υπήρχε

μια καθυστέρηση σ' αυτό το θέμα. Αλλά είναι πάρα πολύ σημαντικό, άμεσα να καθίσουμε κάτω και να δούμε ένα συμφωνητικό συνεργασίας και να ξεκινήσουμε την κοινοπραξία για να έχουμε τελικά μια συνέχεια και μια, και ένα τελικό αποτέλεσμα στο τι κάνουμε, πέρα από το ότι να ξοδέψουμε πόρους ή να απορροφήσουμε πόρους ή να... Πραγματικά υπάρχει ένα ζήτημα, όπως σας είπε ο κ. Παπάζογλου προηγουμένως, είναι έτοιμο ένα τέτοιο συμφωνητικό, ένα σχέδιο τέτοιου συμφωνητικού, το οποίο θα σταλεί σε σύντομο χρονικό διάστημα στα ιδρύματα, οπότε πραγματικά να αρχίσει ένας διάλογος και μία συζήτηση για τη θεσμοθέτηση της κοινοπραξίας, η οποία να πάρει πραγματικά μια μορφή αποδεκτή απ' όλους μας.

Για το θέμα του προσωπικού πραγματικά νομίζω ότι είναι πολύ το προσωπικό που απασχολείται από το ΕΠΕΑΕΚ, είναι ένα πολύ κρίσιμο ζήτημα. Υπάρχουν βιβλιοθήκες, όπως είναι και η δικιά μας η βιβλιοθήκη στα Γιάννενα, η οποία, οι οποίες στηρίζονται σ' αυτό το προσωπικό στην κυριολεξία. Τυχόν απόσυρση αυτού του προσωπικού ή απόλυση αν θέλετε αυτού του προσωπικού μέσα από τα ιδρύματα θα δημιουργήσουν τεράστια προβλήματα και κινδυνεύουμε όλο αυτό το έργο το οποίο κάναμε, κάναμε δύο καταπληκτικές βιβλιοθήκες της Ιατρικής Σχολής και της σχολής τριών τμημάτων, της Σχολής Επιστημών Αγωγής και του ΦΠΨ κι αυτές κινδυνεύουν ανά πάσα στιγμή, μετά, μέσα σ' ένα χρόνο ενάμιση να τις κλείσουμε, διότι δεν θα έχουμε άνθρωπο να τις λειτουργήσει. Είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα, γι' αυτό τα μηνύματα πιστεύω που πρέπει να βγουν από εδώ είναι ακριβώς σ' αυτή την κατεύθυνση και να δούμε πώς θα πιέσουμε να προλάβουμε αυτές τις εξελίξεις. Μαθαίνω ότι υπάρχει μια σύνοδος των πρυτάνεων το Σάββατο στο Ηράκλειο, θα μπορούσαν να μεταφερθούν με κάποιο τρόπο από εκπροσώπους μας εδώ πέρα ή από δεν ξέρω ποιες άλλες διαδικασίες θα μεταφερθούν εκεί πέρα, να αναπτυχθεί αυτός ο προβληματισμός για να μπορέσουμε να προκαταλάβουμε τις εξελίξεις. Επίσης, οι βιβλιοθήκες που πήρανε μια χρηματοδότηση βέβαια από το 2ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, από το ΕΠΕΑΕΚ, έχουν κάνει μια πρόοδο αλλά κακά τα ψέματα δεν μπορούμε να πούμε ότι λύσανε τα προβλήματα τους και τώρα μπορούν να ξαναεπανεέλθουν στη μίζερια των τακτικών προϋπολογισμών που είχαν τόσα χρόνια και άρα να δουλέψουνε όμορφα κι ωραία. Πρέπει λοιπόν και σ' αυτό το θέμα να προκαταλάβουμε, να πούμε ότι ναι προχωρήσαμε, έχει δημιουργηθεί τώρα και η τεχνογνωσία αν θέλετε της διαχείρισης των προγραμμάτων, μπορεί να υπήρχαν

καθυστερήσεις, μπορεί να υπήρχαν... Τώρα είμαστε σε πολύ καλύτερη κατάσταση στο να υλοποιήσουμε προγράμματα και να δούμε αν θέλετε και τα λάθη που έχουν γίνει και τι άλλο μπορούμε καλύτερα να προσφέρουμε οπότε εκεί πραγματικά πρέπει να υπάρχει μια σημαντική πίεση για μένα, ότι οι βιβλιοθήκες όχι μόνο δεν θα πρέπει να εξαιρεθούν μέσα στη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης, αλλά να εξακολουθήσουν να αποτελούν ένα σημαντικό κομμάτι της χρηματοδότησης. Αυτά. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαυσόπουλος: Προτείνω να κρατήσουμε την υπάρχουσα δομή στη συζήτηση. Δηλαδή, να γίνεται ένας κύκλος από κάτω, να μην το κάνουμε διάλογο, γιατί θα χαθούμε. Όσον αφορά τώρα το στρογγυλό τραπέζι, έτσι, επίτηδες δεν βάλουμε πάρα πολλά θέματα αλλά ένα γενικό, ώστε τα θέματα να προκύψουν από εδώ, από τη συζήτηση. Το σχεδιάσαμε έτσι, έτσι το θέλαμε, δεν θέλαμε να πούμε εμείς ότι θα συζητηθούν 1, 2, 3, 4, 5, θέματα, θα γίνουν κάποιες εισηγήσεις και μετά θα ακολουθήσει κάποια κουβέντα. Νομίζω ήδη προέκυψαν, τα βασικά θέματα οπότε μπορεί να προχωρήσει. Επιμένω να κρατήσουμε τη διαδικασία, δηλαδή, πάνελ, κάτω, εντάξει να ολοκληρώνεται ο κύκλος. Ο κ. Τζεκάκης.

Μ. Τζεκάκης: Επειδή είναι ένα θέμα που πρέπει να το ανακοινώσουμε και έχει σχέση μ' αυτά που είπε ο προηγούμενος ο Γιώργος ο Ζάχος. Εμένα μου έχει γίνει μια βαθιά πεποίθηση ότι δεν αρκεί να συναντιόμαστε εδώ πέρα και να τα λέμε μεταξύ μας. Όπως είπα και στη δική μου την εισαγωγή, νομίζω ότι έχουμε κάνει πολλά βήματα και έχουμε συνειδητοποιήσει πολλά πράγματα, το πρόβλημα είναι πώς μεταφέρεται αυτός ο προβληματισμός στα τμήματα της ακαδημαϊκής κοινότητας που παίρνουν αποφάσεις. Εκεί είναι το μεγάλο πρόβλημα και ξεκινώντας απ' αυτό το βαθύ προβληματισμό, σκέφτηκα πριν από δυο τρεις μήνες όταν πληροφορήθηκα ότι η σύνοδος των πρυτάνεων του Νοεμβρίου θα γίνει στην Κρήτη και είπα στην πρυτάνισσα τη δική μας να βάλει στα θέματα της ημερήσιας διάταξης ένα θέμα που πονάει και τα ακαδημαϊκά ιδρύματα και φυσικά τις βιβλιοθήκες, τις συνδρομές. Ξέρουμε ότι βρισκόμαστε στο τέλος του έτους, τώρα ετοιμάζουμε διαγωνισμούς, νέες συμβάσεις, οι αντιπρυτάνεις οικονομικών υποθέσεων είναι αλαφιασμένοι με τις νέες τιμές που δίδονται, κανένα πανεπιστήμιο δεν είναι χωρίς πρόβλημα και το θέμα είναι, το ανησυχητικό είναι, τι θα γίνει μετά το

ΕΠΕΑΕΚ, διότι τώρα μέσω του ΕΠΕΑΕΚ κακώς κατά τη γνώμη μου, είναι απαράδεκτο να πληρώνονται συνδρομές από το ΕΠΕΑΕΚ κι αυτό φανερώνει ας πούμε την τραγικότητα της οικονομικής κατάστασης που βρισκόμαστε. Ήμουν πάντα αντίθετος και αντέδρασα στο να μπουν μεγάλα ποσά, εγώ δεν ήθελα να μπει καθόλου, κανένα ποσό ούτε μια δραχμή από το ΕΠΕΑΕΚ για να πληρωθούν συνδρομές, διότι το ΕΠΕΑΕΚ είναι αναπτυξιακό πρόγραμμα, η συνδρομή είναι μια πάγια, ανελαστική δαπάνη που θα είναι και φέτος και του χρόνου και μετά 30 χρόνια και επομένως δεν θα έπρεπε να είναι..., αλλά είναι τόσο κακά τα πράγματα ώστε δυστυχώς τα ΑΕΙ δεν έχουν καμιά άλλη λύση παρά μόνο μέσα στο ΕΠΕΑΕΚ να ανακουφίζουν λίγο. Του χρόνου, τον από πάνω χρόνο το πρόβλημα θα είναι πραγματικά άλυτο. Λοιπόν, και επειδή οι καιροί ου μενετοί, τα πράγματα τρέχουνε και νομίζω ότι όλοι μας οι προβληματισμοί σχετικά με τα consortia πάνε πάρα πολύ αργά, πιστεύω ότι είναι ένα σημείο επαφής, ένα σημείο που πονάει τους πρυτάνεις, ένα σημείο όπου μπορούν να ξεκινήσουν με την ιδέα να αναλάβουν μια συλλογική δράση.

Λοιπόν, το Σάββατο παρουσιάζομαι εγώ με την κα. Συνέλλη με πρωτοβουλία της πρυτάνισσας του Πανεπιστημίου Κρήτης και θα κάνουμε μια ανακοίνωση μεταφέροντας ακριβώς τους προβληματισμούς που ακούστηκαν εδώ πέρα για την ανάγκη συλλογικής δράσης, για την ανάγκη συνεργασίας και συντονισμού των ΑΕΙ, για την ανάγκη να λιγοστεύουν οι επικαλύψεις, για την ανάγκη να κάνουμε μια κοινοπραξία και μια συμφωνία consortium. Θα ήμουν ο ευτυχέστερος των ανθρώπων αν την επόμενη εβδομάδα ο κ. Παπάζογλου, ερχόταν και μου έλεγε να εδώ είναι η λύση. Όμως αυτή τη στιγμή το μαχαίρι στο, είναι στο λαιμό των πρυτάνεων οι οποίοι πρέπει, ο δικός μου ο πρύτανης μου λέει είναι αδύνατο να τα βγάλουμε πέρα, πρέπει να πληρώσουμε 400 εκατομμύρια για συνδρομές στην Κρήτη το 1999, ο προϋπολογισμός σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπει ακόμα κι αν βάλουμε 150 εκατομμύρια από το ΕΠΕΑΕΚ. Τι θα γίνει; Λοιπόν, αυτό είναι ένα καίριο πρόβλημα, δεν μπορούμε να περιμένουμε. Λοιπόν, η δική μου η πρόθεση και είναι η πρωτοβουλία που πήρα ως Πανεπιστήμιο Κρήτης, είναι να κατέβουμε κάτω σ' αυτή τη σύνοδο των πρυτάνεων, θα τους πούμε κοιτάξτε κύριοι αρχίζετε να συντονίζετε τα πανεπιστήμια σας. Πρέπει να πάρετε μια απόφαση, μια κοινή συλλογική δράση, δεν είναι δυνατό να περιμένουμε. Εγώ, αν ας πούμε έρθει ο κ. Παπάζογλου μετά μια εβδομάδα να μου πει ότι εδώ

έχω έτοιμη τη φόρμουλα και τη νομική λύση θα είμαι ο ευτυχέστερος των ανθρώπων.

Ο κ. Παπάζογλου

Β. Παπάζογλου: Όπως είπα και στη εισήγηση μου, όχι του στρογγυλού τραπεζιού, την προηγούμενη εισήγηση, δυστυχώς νομική φόρμουλα δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή κ. Τζεκάκη και δεν το λέω μόνο εγώ, το λέει ένα project, μια οριζόντια δράση που θεωρείται απ¹ όλους πάρα πολύ πετυχημένη που είναι το G.U.Net, ούτε εκείνοι έχουνε βρει νομική φόρμουλα, δεν υπάρχει νομική φόρμουλα στην ισχύουσα ελληνική νομοθεσία. Και γι' αυτό, αυτό το οποίο κάνουμε αυτή τη στιγμή, είναι αυτό το οποίο σας ανακοίνωσε ο κ. Ζάχος, το θέμα της μιας, πώς το ονομάσαμε; Πώς το ονόμασε Γιώργο; Ένα συμφωνητικό συνεργασίας όλων των ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών ΑΕΙ και ΤΕΙ και προφανώς απαντώντας ταυτόχρονα και στην κα. Δέρβου γι' αυτό το θέμα δεν εννοούμε μόνο για το συλλογικό κατάλογο, εννοούμε για τα πάντα, ίσως ήτανε παρανόηση δική μου, κακώς δηλαδή το είπα εγώ έτσι, είναι ένα συμφωνητικό που περιλαμβάνει τα πάντα και όπως θα επαναλάβω, θα μιλήσουμε οι τρεις οριζόντιες δράσεις με το υπουργείο εάν η νομοθετική ρύθμιση θα πρέπει να προχωρήσει σε τρεις διαφορετικές κοινοπραξίες ή σε μια κοινοπραξία. Το θέμα λύνεται μόνο με νομοθετική ρύθμιση. Οι νομικοί όλοι, τόσο του G.U Net, όσο και οι δικοί μας νομικοί της οριζόντιας δράσης μας έχουνε αποκλείσει ότι με την ισχύουσα νομοθεσία, μπορούμε να κάνουμε κοινοπραξία ως νομική μορφή. Μπορούμε να υπογράψουμε συμφωνητικά, μπορούμε να δεσμευθούμε μεταξύ μας, προφανώς, κι αυτό θα κάνουμε μ' αυτό που ετοίμασε ο κ. Ζάχος, όμως δεν μπορούμε να έχουμε νομική μορφή. Αυτό είναι μια ελληνική πραγματικότητα, την οποία δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε αυτή τη στιγμή κι όπως ξέρετε νομοθετικές ρυθμίσεις δεν γίνονται από τη μια μέρα στην άλλη. Οι νομοθετικές ρυθμίσεις μπορούν να πάρουν και δύο και τρία χρόνια να γίνουνε και δεν το λέω, το λέω με..., το ξέρουνε νομίζω και οι συνάδελφοι οι οποίοι δουλεύουνε στις βιβλιοθήκες.

Μ. Τζεκάκης: Κι αφού δεν μπορούμε να βρούμε νομική λύση, η ψωροκώστανα πρέπει να πληρώνει πολλά εκατομμύρια.

B. Παπάζογλου: Όχι, όχι, εγώ δεν είπα αυτό κ. Τζεκάκη. Προσέξτε κ. Τζεκάκη. Το συμφωνητικό για τους ξένους providers δεν τους ενδιαφέρει αν υπάρχει νομική μορφή ή κοινοπραξία. Δεν νομίζω ότι έχει σχέση το ένα με το άλλο. Είναι άσχετο το ένα με το άλλο. Δηλαδή, το ότι μπορούνε 5 ή 6 ή 10 ή 32 ιδρύματα να πάνε μαζί για να κάνουν διαπραγματεύσεις μ' έναν provider δεν έχει καμία σχέση με τη νομική μορφή της κοινοπραξίας. Αυτό δηλαδή, να ξεχωρίσουμε τα δύο πράγματα.

Η νομική μορφή της κοινοπραξίας έχει νόημα μόνο για να δεσμεύσουμε πραγματικά τα ιδρύματα, διότι μεθαύριο γίνονται εκλογές, αλλάζει ο πρύτανης, λέει εγώ δεν αναγνωρίζω την υπογραφή του προηγούμενου, έληξε το θέμα. Το έχουμε ξαναδεί αυτό το παιχνίδι. Όχι μια και δύο φορές στο παρελθόν, σε άλλα θέματα, όχι σε θέματα βιβλιοθηκών. Λοιπόν, και εσωτερικά στα ιδρύματα και παντού. Βγαίνει αντίθετη παράταξη την άλλη φορά, λέει τι είναι αυτά που κάνανε, πουλήσανε το ίδρυμα, κάνανε, δείξαν κλπ., καταγγέλλουνε την προηγούμενη πρυτανεία και γίνεται... Αυτά είναι γνωστά κ. Τζεκάκη, όμως επαναλαμβάνω, δεν μας..., μπορούμε στα θέματα των περιοδικών, διότι τα θέματα των περιοδικών δεν έχουνε σχέση με τους πρυτάνεις, έχουνε σχέση με τις βιβλιοθήκες.

Και οι βιβλιοθήκες μπορούνε να πάρουνε την απόφαση, ότι εγώ κόβω αυτή, αυτό, τη συνδρομή γιατί την έχει ο διπλανός, το διπλανό ίδρυμα και έχω πρόσβαση είτε επειδή υπάρχει σε ηλεκτρονική μορφή, και επομένως πληρώνοντας ένα κομμάτι της ηλεκτρονικής συνδρομής μπορώ να το κάνω. Ίσως δεν το ξέρετε, εγώ δεν ήθελα να μιλήσω γι' αυτό το πράγμα σήμερα, αλλά η ομάδα εργασίας των περιοδικών για τις οριζόντιες δράσεις έχει κάνει μια πάρα πολύ καλή δουλειά πάνω σ' αυτό το θέμα. Νομίζω ότι, επειδή στην αρχική πιλοτική ομάδα κοινοπραξίας αν θέλετε, που έρχεται σε επαφή πλέον με τους ξένους providers που αποτελείται από 5 μόνο πανεπιστήμια, είναι και το πανεπιστήμιο σας κ. Τζεκάκη και της κας Συνέλλη, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Πανεπιστήμιο Πάτρας, είναι το ΑΠΘ, είναι το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας και το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Είναι μια πιλοτική μορφή, Επειδή θεωρήσαμε, κι αυτό είναι δική μου απόφαση ως επιστημονικού υπεύθυνου του έργου, ότι θα ήτανε πολύ χρονοβόρα διαδικασία να συμφωνήσουνε και τα 32 ιδρύματα, αφού τα 5 ιδρύματα αυτά μπορούσανε και είχανε κοινά προβλήματα να προχωρήσουνε, προχωρούνε, ταυτόχρονα όμως σε όλες τους τις

διαπραγματεύσεις επιμένουν και θα μπει στο συμφωνητικό που θα υπογραφεί μεταξύ του consortium αυτών των 5 πανεπιστημίων με τον proiuder, θα μπει μέσα επαναλαμβάνω στο συμφωνητικό, ότι οποιοδήποτε άλλο πανεπιστήμιο θεωρήσει τον εαυτό του έτοιμο, με διαπραγματεύσεις πλέον πάλι του consortium, δεν θα πάει μόνο του το πανεπιστήμιο όπως καταλαβαίνετε γιατί ουαί κι αλίμονο, χαθήκαμε. Μπαίνει ως 6ο, 7ο, 8ο, 32ο μέλος του consortium. Αλλά, έπρεπε να ξεκινήσει αυτό, να αποκτήσουμε και την εμπειρία πώς γίνονται οι διαπραγματεύσεις. Σας πληροφορώ ότι ομάδα εργασίας στην οποία δεν συμμετέχω, συμμετέχει η κα. Δέρβου, η κα. Κορφιάτη από το Πανεπιστήμιο Κρήτης, η κα. Φράγκου από το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, η κα. Τζαναδάκη από το Πανεπιστήμιο Κρήτης, από το Πανεπιστήμιο Θράκης η κα. Λεκίδου, έχουνε κάνει καταπληκτική δουλειά και ο κ. Τσιμπόγλου από το ΕΚΤ συνώμη. Σε ξέχασα Φίλιππε συνώμη. Έχω καιρό να σε δω γι' αυτό. Έχουνε κάνει πραγματικά πάρα πολύ σκληρές διαπραγματεύσεις, πήγαινε κι έλα για να μπορέσουνε να καταφέρουνε να φθάσουνε σε ένα σημείο που να είναι πραγματικά, να αξίζει από οικονομική άποψη να γίνει. Γιατί αν πληρώνεις τα ίδια χρήματα, είτε έχεις την έντυπη μορφή, είτε τα έχεις με άλλη μορφή, από ένα σημείο και μετά ίσως δεν έχει νόημα. Κλείνω αυτό το κομμάτι.

Επανερχομαι επίσης, σε κάτι που είπε ο κ. Τζεκάκης, αυτό που είπε ότι ο αντιπρύτανης, η αντιπρύτανης οικονομικών υποθέσεων του εδήλωσε ότι είναι αδύνατο να γίνει η συνδρομή με τόσα λεφτά, το ίδιο ακριβώς μου εδηλώθηκε εμένα και όχι μόνο μου εδηλώθη εμένα, εμένα οι συνδρομές ήρθαν να είναι γύρω στα 380 εκατομμύρια, θα είναι για το '99 με τις νέες τιμές, 380 εκατομμύρια δραχμές that's about more than a million dollars, και μου εδηλώθη ότι ούτε δραχμή πάνω από 200 εκατομμύρια, κόψτε το λαιμό σας, καμία, δεν μπορούμε να δώσουμε ούτε μια δραχμή πάνω από 200 εκατομμύρια.

Επομένως, φαντάζομαι ότι το ίδιο ισχύει σε όλα τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, και πραγματικά κάνουμε πάλι και μια έκκληση προς το Υπουργείο Παιδείας, ότι αλίμονο εάν οι βιβλιοθήκες σαν σύνολο, δεν μιλάω για οριζόντια δράση κλπ., σαν σύνολο δεν ενταχθούν στο πακέτο Santer. Με τις μειώσεις που γίνονται στους τακτικούς προϋπολογισμούς, διότι στην πραγματικότητα πραγματικές μειώσεις γίνονται, μπορεί να υπάρχει μια αύξηση 2 ή 3% αλλά με τον πληθωρισμό που μέχρι τώρα ήτανε

πολύ ψηλός, τώρα αρχίζει και υποχωρεί, υπήρχαν πραγματικές μειώσεις. Λοιπόν, με τον ίδιο αν θέλετε σταθερό τακτικό προϋπολογισμό και με αυξήσεις π.χ. της τάξης του 20% σε δολάρια των συνδρομών, όπως καταλαβαίνετε το πράγμα φτάνει στο απροχώρητο. Βέβαια, πιστεύω πραγματικά και το λέω γιατί φταίνε, φταίμε εμείς τα μέλη ΔΕΠ, σαν κοινότητα των μελών ΔΕΠ, ότι γίνεται κατάχρηση των περιοδικών. Δηλαδή, πραγματικά αγοράζονται περιοδικά τα οποία τα βλέπεις μια φορά τα τρία χρόνια ή και καθόλου, απλώς και μόνο για να υπάρχει το περιοδικό αυτό και επομένως, όντως υπάρχει μεγάλο περιθώριο πραγματικά περικοπής περιοδικών εντάξει; Περιοδικών τα οποία είτε έχουν ξεπεραστεί, δηλαδή τα αγόραζαν, τα παρήγγειλαν κάποιοι καθηγητές, οι οποίοι ήταν καθηγητές το 1930-40, τα περιοδικά αυτά εξακολουθούν και βγαίνουν, αλλά έχουν χάσει την αξία τους. Δεν πηγαίνουν πλέον οι νέοι ερευνητές, οι σημαντικοί να γράψουν ή να αναφερθούν σ' αυτά. Τέτοιου είδους περιοδικά, τουλάχιστον εμείς στο δικό μας πολυτεχνείο θα τα κόψουμε. Δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά, ταυτόχρονα βέβαια ελπίζουμε να είμαστε ένα από τα επόμενα τέσσερα - πέντε μέλη στην κοινοπραξία των πέντε αρχικών ιδρυμάτων το οποίο γίνεται. Δηλαδή, κάνουμε όλη την προετοιμασία του τι περιοδικά θα θέλαμε οπωσδήποτε, ψάχνουμε να δούμε τι περιοδικά υπάρχουν σε ηλεκτρονική μορφή που πιθανόν θα τα 'χουμε ή δεν τα 'χουμε, έτσι ώστε όταν με το καλό τελειώσει η κοινοπραξία να μπορούμε να ξεκινήσουμε κι εμείς κάποιες διαπραγματεύσεις ώστε να είμαστε κι εμείς ένα μέρος της κοινοπραξίας. Ελπίζω και υποθέτω ότι και πολλά άλλα ΑΕΙ θα κάνουν το ίδιο πράγμα.

Γ. Κλαψόπουλος: Ο κ. Kohl; Mr Kohl.

D. Kohl: Well, maybe I don't know. I think the main point I wanted to make was simply to, it's important to be clear between urgent issues and important issues and I know the serious thing is, is very important, is very urgent and bothers people, but you can't lose sight of the fact that you need to start putting a structuring place that allows you to deal with that and so I would say to consortium is the important thing you need to focus on.

Γ. Κλαυσόπουλος: Η κα. Μανιατάκου από το Υπουργείο.

Α. Μανιατάκου: Θα ήθελα να κάνω μια παρέμβαση εδώ. Μιλάμε για το αν θα συνεχιστεί να χρηματοδοτείται η ενέργεια των βιβλιοθηκών και μιλάμε για να ασκήσουμε κάποια πίεση ώστε να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός. Δεν σκεφτήκαμε όμως ότι ο καλύτερος μοχλός πίεσης είναι η απορροφητικότητα που δείχνουμε. Έτσι με μια βελτίωση της απορροφητικότητας θα εφοδιαστούμε κατάλληλα για να διεκδικήσουμε. Με χαμηλά ποσοστά απορρόφησης δεν νομίζω ότι μπορούμε να διεκδικήσουμε πολλά πράγματα. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαυσόπουλος: Πολύ σύντομες παρεμβάσεις παρακαλώ από το πάνελ για να περάσουμε πάλι κάτω.

Γ. Ζάχος: Θα επανέλθω πάλι σ' αυτά που μας ενημέρωσε προηγουμένως ο Μιχάλης ο Τζεκάκης. Ήταν πολύ καλή η πρωτοβουλία την οποία πήρε για να θέσει αυτό το θέμα στη σύνοδο των πρυτάνεων, αλλά εγώ θα πρότεινα, εάν μπορείτε ή αν υπάρχει διαδικασία μέσα στην ημερήσια διάταξη αυτή που λέτε ότι θα έχουνε μπροστά τους, ότι κι αυτά τα θέματα που βάλουμε, που στην πραγματικότητα είναι σε άμεση συνάφεια αν θέλετε με το θέμα των περιοδικών, κι αυτά τα θέματα νομίζω ότι καλό θα ήταν να μπορούσατε να τα αναφέρετε εκεί και να τους βάζατε να υπάρξει ένας σχετικός προβληματισμός. Και για το θέμα αυτό που λέμε της κοινοπραξίας και αν υπάρχει νομική μορφή ή οτιδήποτε και για το θέμα συνέχισης των έργων των βιβλιοθηκών και για το προσωπικό.

Γ. Κλαυσόπουλος: Παρακαλώ, παρακαλώ να μην υπάρξει διάλογος, γιατί τρώμε το χρόνο από κάτω, έτσι.

Μ. Τζεκάκης: Απλώς ήθελα να πω, ότι αρχικά όταν έθεσα το θέμα στην πρύτανη, η πρύτανης ήθελε να κάνουμε ένα συνέδριο στην Κρήτη, οι βιβλιοθηκάριοι, να τα πούμε, να καταγραφούν αυτά σ' ένα κείμενο και να παραδοθούν στη σύνοδο πρυτάνεων. Της είπα ότι αυτό δεν μπορούσε να γίνει γιατί ήταν το συνέδριο του Βόλου και μου είπε εντάξει, το συνέδριο του Βόλου είναι ένα καλό βήμα, μια καλή πλατφόρμα όπου μπορείτε να τα συζητήσετε και να μεταφερθούν αυτά τα πράγματα στη σύνοδο των πρυτάνεων το Σάββατο.

Γ. Κλαυσόπουλος: Κύριε Ζάχο... Κάποιον είχα ξεχάσει πριν απ' αυτή την πλευρά. Ποιος ήταν; Το τελευταίο κουμπί πίσω.

Εμείς στο Αιγαίο είμαστε λίγο πίσω σ' αυτές τις τεχνολογίες ακόμα. Λοιπόν, λέγομαι Τσιλικλή Καλλιόπη και είμαι από τη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Αιγαίου στη Μυτιλήνη. Μια ερώτηση θα ήθελα να κάνω, όχι σε κάποιον, έτσι γενικά. Μιλάμε για το ρόλο των ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών στο 2000, αυτός ο ρόλος θα είναι ο ίδιος εάν ιδιωτικοποιηθούν τα ΑΕΙ; Γιατί το ακούμε πάρα πολύ τώρα. Αυτό μόνο.

Γ. Κλαυσόπουλος: Θα τηρήσω πάλι την ίδια σειρά. Από αριστερά προς τα δεξιά όπως το βλέπω εγώ. Η κα. Ζαχιώτη.

Ν. Ζαχιώτη: Ναι, τώρα θα πάρω περισσότερο χρόνο. Λοιπόν... μια τοποθέτηση.

Γ. Κλαυσόπουλος: Μια παρατήρηση. Δεν χρειάζεται να μιλάτε τόσο κοντά στα μικρόφωνα, γι' αυτό μικροφωνίζουν.

Ν. Ζαχιώτη: Είμαι εντάξει; Για το ρόλο των βιβλιοθηκών στο 2000. Νομίζω ότι...

Ν. Βλάχος: Συγγνώμη, για το ρόλο των βιβλιοθηκών στα εκπαιδευτικά ιδρύματα του 2000.

Ν. Ζαχιώτη: Στα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Νομίζω ότι θα είναι εκείνος που ήταν στην αρχαιότητα στην Ελλάδα, να φθάσω κατευθείαν στην απάντηση χωρίς να κάνω μια διαδρομή. Νομίζω ότι είναι χωρίς λόγο, χωρίς κανένα ιδιαίτερο, ιδιαίτερη ανησυχία και καμιά προοπτική, αυτή η αγωνία αναζήτησης ονομασίας της βιβλιοθήκης. Έτσι ώστε να προσδιορίζεται και ο ρόλος, να βοηθιέται και ο ρόλος της βιβλιοθήκης. Νομίζω ότι μπορούμε να τον αφήσουμε βιβλιοθήκη και ο ρόλος διαμορφώνεται κάθε φορά ανάλογα με τις συνθήκες τις κοινωνικές, όπως διαμορφώνονται. Και το πανεπιστήμιο, και τα πανεπιστήμια δεν έχουν μέσα όλες τις επιστήμες, λέγονται πανεπιστήμια και είναι πανεπιστήμια. Η αίσθηση η δική μου είναι ότι ειδικά για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, μπορεί η βιβλιοθήκη να είναι η αίθουσα διδασκαλίας.

Για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, έ, εκεί δεν θα έπρεπε να μπαίνουν τέτοιοι προβληματισμοί. Αν είναι βιβλιοθήκη, υπηρεσία πληροφόρησης, αν είναι κέντρο μάθησης. Είναι αυτονόητα. Κλείνω μ' αυτό.

Μιλήσαμε για τα consortia, για τις κοινοπραξίες. Μιλάμε για ένα θέμα που είχαμε μιλήσει πριν από ένα χρόνο πάλι, που νομίζω το είχαμε εξαντλήσει στα επίπεδα της οριζόντιας δράσης, βοηθούμενοι από κάποια άλλα σχήματα και τώρα τέλος πάντων είναι γνωστό, έχουμε να κάνουμε με ιδρύματα που έχουν αυτοτέλεια, που δεν μπορούν να κοινοπρακτήσουν μέσα από θεσμική οδό. Είχαμε όμως μια ευκαιρία καταπληκτική να κοινοπρακτήσουμε στην πράξη μέσα από τις οριζόντιες δράσεις. Πέρασαν κάποια χρόνια, έχουν περάσει αναξιοποίητα.

Εγώ συμμερίζομαι πάρα πολύ τα ερωτήματα των συναδέλφων σε σχέση με την εκπαίδευση και δεν συμμερίζομαι καθόλου ή τουλάχιστον συμμερίζομαι μερικώς τις απαντήσεις που δόθηκαν, ότι πώς μπορεί να γίνει η εκπαίδευση. Γνωστό είναι πώς μπορεί να γίνει η εκπαίδευση, αλλά η οριζόντια δράση δημιουργήθηκε για λόγους οικονομικούς που έχουν να κάνουν πραγματικά με την οικονομία, με τις δαπάνες και λόγους αποτελεσματικότερους, όπου θα μπορούμε να εκμεταλλευθούμε τους πόρους τους ανθρώπινους, τους οικονομικούς κατά καλύτερο και αποτελεσματικότερο τρόπο. Έτσι λοιπόν θα μπορούσε πραγματικά να οργανώσει σεμινάρια που δεν μπορούν να οργανωθούν σε μικρά ιδρύματα ή απομακρυσμένα. Έχουμε ένα πρόβλημα. Λένε οι συνάδελφοι θα πάνε μεθαύριο να παρουσιάσουν στη σύνοδο των πρυτάνεων που είναι και μια σύνοδος, απ' ότι ακούγεται, με θέματα πολύ αιχμηρά, για να παρουσιάσουν τις θέσεις μας. Συνάδελφοι, πριν από 15 χρόνια, πόσο είναι από το '83, έχουμε κάποια κενά όσον αφορά τη θέση των βιβλιοθηκάρων, τις αρμοδιότητες των βιβλιοθηκάρων των ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών εννοώ. Δεν τα έχουμε καλύψει και δεν νομίζω... Φταίει η πολιτεία αλλά κι εμείς δεν είμαστε έτοιμοι μετά από 15 χρόνια και μέσα σ' όλα τα χρόνια που έχουν περάσει, έχουμε καταθέσει προτάσεις με προβλήματα που υπάρχουν, δεν έχουμε καταθέσει λύσεις. Νομίζω η όποια παρέμβαση γίνεται στο εξής θα πρέπει να συνοδεύεται από μια λύση. Μετά από επτά συνέδρια που έχουμε κάνει θα 'πρεπε να είχαμε επεξεργαστεί και να δώσουμε έτοιμες λύσεις στους πρυτάνεις, τον Υπουργό Παιδείας και να διεκδικήσουμε τη λύση που προτείνουμε.

Έτσι λοιπόν, θέλω να πω ότι στη μεθαιριανή παρουσία των συναδέλφων για να είμαστε πιο πειστικοί δεν θα φτάνει να πούμε ότι έχουμε αυτά τα προβλήματα. Ωραία, τα έχουμε, τα ξέρουμε θα πουν. Τα ξέρουν οι πρυτάνεις ότι δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τις συνδρομές, αλλά εμείς τι προτείνουμε; Δεν θα φθάνει να πούμε ότι πέρασαν οι οργανισμοί χωρίς τις θέσεις. Ξέρετε το αλαλούμ που γίνεται με τους οργανισμούς των πανεπιστημίων που έχουν οργανισμοί χωρίς να έχουν καν μπει θέσεις βιβλιοθηκάρων για τη βιβλιοθήκη. Οι όποιοι οργανισμοί πέρασαν με το να βάλουν θέσεις δεν μπορούν οι βιβλιοθήκες να ορίσουν πέρα των βιβλιοθηκάρων, άλλες ειδικότητες για τη βιβλιοθήκη. Οι άλλες ειδικότητες περνάνε συνολικά στο προσωπικό του ιδρύματος, που αυτό σημαίνει ότι ανήκει στο ίδρυμα και ανά πάσα στιγμή τον φιλόλογο, τον φυσικό που χρειάζεται η βιβλιοθήκη θα τον πάρει, τον πληροφορικό, θα τον πάρει και θα τον χρησιμοποιήσει οπουδήποτε αλλού. Δεν έχει αναγνωριστεί ο ρόλος πραγματικά της βιβλιοθήκης και οι ανάγκες που έχει σε προσωπικό. Λοιπόν, αυτό το θέμα πραγματικά πως θα το λύσουμε; Τι πρόταση, θα κάνουμε στο, στον Υπουργό και στους πρυτάνεις; Και ένα άλλο είναι τι προσόντα να έχουν. Έχουμε έναν προβληματισμό για το ποια είναι η θέση και μίλησε και ο κ. Παπάζογλου νωρίτερα και χαίρομαι πάρα πολύ που το ακούω από έναν ακαδημαϊκό δάσκαλο, γιατί πέρσι από ένα ανάλογο στρογγυλό τραπέζι και το πιστεύω αυτό, το είχα πει ότι είμαστε σε θέση να ανατρέψουμε πραγματικά τα εκπαιδευτικά προγράμματα μέσω της βιβλιοθήκης, οι βιβλιοθηκάριοι όταν δουλεύει η βιβλιοθήκη πάρα πολύ καλά. Εμείς τι θα προτείνουμε; Θα προτείνουμε μια ισότιμη θέση; Θα προτείνουμε μια θέση ανάλογη του λέκτορα, του επίκουρου; Αυτά είναι προβλήματα πάρα πολύ σημαντικά και που δεν έχουν λύση εύκολη γιατί και εμείς όπως όλος ο δημόσιος τομέας, διέπεται από το νόμο της προεδρίας. Είναι ζητήματα που πρέπει πολύ να τα επεξεργαστούμε και να δώσουμε όσο γίνεται λύσεις που να είναι κοντά στην πραγματικότητα. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαυσόπουλος: Άλλη ερώτηση απ' αυτή την πλευρά; Δεν υπάρχει. Σηκώνετε λίγο τα χέρια για να σας βλέπω. Ναι βεβαίως, βέβαια. Η κα. Σταθούλια.

Θ. Σταθούλια: Ήθελα να πω το εξής, ότι ένα σημαντικό κομμάτι της πολιτικής για τα περιοδικά ναί μεν είναι το θέμα του προϋπολογισμού,

του κάθε πανεπιστημίου και πρέπει να υπάρξει περικοπή και σοφά υπάρχουν περικοπές, γιατί υπάρχει πράγματι όπως είπε ο κ. Παπάζογλου και έχουμε επισημάνει, σπατάλη έντυπου περιοδικού. Αλλά υπάρχει και ένα άλλο σημείο. Αφήσαμε οι ελληνικές βιβλιοθήκες να γίνει μονοπώλιο ένας, ένα γραφείο, η Swets, στην Ελλάδα. Πέστα... Ακριβώς αυτό κάνω, τα λέω. Αφήσαμε να γίνει η Swets μονοπώλιο και τώρα λέμε τι θα κάνουμε. Κάνουμε διαγωνισμούς και εμφανίζεται η Swets με τόσο. Εάν δεν έχει δεύτερο τι θα κάνεις, το τόσο θα πάρεις και το τόσο είναι πάρα πολύ. Κόβουμε κόβουμε εμείς προς τα κάτω, ανεβαίνει ανεβαίνει το μονοπώλιο προς τα πάνω τις τιμές, στα ίδια είμαστε. Δηλαδή, έχουμε κ. Τζεκάκη το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά είσαστε παλιός σ' αυτή την ιστορία και η κα. Συνέλλη, πολύ παλιοί, αφήσαμε λοιπόν να είμαστε μόνοι μας στην Ελλάδα, χωρίς κανέναν άλλον, χωρίς κανένα άλλο γραφείο. Μου έλεγε ένας συνάδελφος το πρωί, κάναμε διαγωνισμό ένας εμφανίστηκε και παρακαλάμε τα άλλα γραφεία να 'ρθουν στην Ελλάδα. Αυτά τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά, γιατί αν το πολυτεχνείο κόψει από τα 380 στα 200, αλλά πληρώνουμε περισσότερα χρήματα για λιγότερα περιοδικά δεν κερδίσαμε τίποτα. Άρα πρώτο ερώτημα, τι θα κάνουμε με την ανάπτυξη πολιτικής για την περιοδική έκδοση, ένα ερώτημα. Θα κόψουμε; Αν κόψουμε, με τι θα αντικαταστήσουμε; Θα αντικαταστήσουμε και τι θα είναι αυτό; Και το δεύτερο ερώτημα είναι επί του πρακτέου. Πώς θα εξασφαλίσουμε συνθήκες όχι μονοπωλιακές στην Ελλάδα; Δεν ξέρω αν είναι εδώ ο κ. Καλογερίδης που είναι εκπρόσωπος αυτού του μονοπωλίου, αλλά εμείς το δημιουργήσαμε ως μονοπώλιο. Οι βιβλιοθήκες πρέπει να κινηθούν ταχύτατα στο να βρύνε άλλους συνομιλητές, ταχύτατα. Και να μην κάνουν διαγωνισμούς εάν δεν έχουν εξασφαλίσει ότι στους διαγωνισμούς τους θα πάνε τουλάχιστον τρεις, γιατί ειδάλλως κινδυνεύουμε σε λίγα χρόνια να πληρώνουμε τριπλάσια χρήματα για μικρότερο αριθμό περιοδικών. Αυτός είναι ένας προβληματισμός.

Ο δεύτερος για το ρόλο των βιβλιοθηκών στο 2000. Εγώ πριν, πολύ φιλικά και αστεία, είπα στον κ. Βλάχο, θα μας ορίσετε εσείς κ. Βλάχο, χρωστάτε μια απάντηση, ποιος είναι ο ρόλος των πανεπιστημίων το 2000. Να σας πούμε εμείς ποιος είναι ο ρόλος των βιβλιοθηκών. Γιατί δεν μας το είπατε ποτέ αυτό, όλο μας ζητάτε αλλά δεν μας λέτε τι είναι αυτό το πανεπιστήμιο. Και το πανεπιστήμιο κ. Βλάχο, είναι ένα πανεπιστήμιο που ο κ. Moat, ο βιβλιοθηκάριος από το Εδιμβούργο, το είπε πάρα πολύ έξυπνα. Είπε, σε μια συνάντηση στην Αθήνα, "το 2000

θα έχουμε τους πλουσίους με εκπαίδευση και τους φτωχούς μ' ένα κομπιούτερ. Οι φτωχοί θα κάνουν εκπαίδευση distance learning, από μακριά, από το σπίτι τους, απομονωμένοι, χωρίς βιβλιοθήκες και οι πλούσιοι θα κάνουν εκπαίδευση μέσα στα πανεπιστήμια". Αυτή είναι μια ίσως αφαιρετική και ίσως πολύ βίαιη προσέγγιση, εγώ θα 'λεγα πρόσφατα ήμουν στο διεθνές συνέδριο για τις ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες με θέμα, στο Πεκίνο, με θέμα νέα οράματα για τις βιβλιοθήκες του 21ου αιώνα. Θα σας μεταφέρω αυτή την εμπειρία που ήταν και για μένα πολύ σημαντική εμπειρία. Ο προεδρεύων της συζήτησης έστρεψε τη συζήτηση αλλιώς, και είπε ποιο είναι το μέλλον των πανεπιστημίων το 2000 και μετά για να πούμε και για το μέλλον των βιβλιοθηκών και των βιβλιοθηκάρων σαν επαγγελματικές κατηγορίες. Το αποτέλεσμα αυτής της συζήτησης είναι ότι, και μάλιστα υπήρξε και μια πολύ συμβολή και οφείλω να σας πω εδώ ήτανε μια από τις εκπροσώπους της ομάδας...

Γ. Κλαυσόπουλος: Κυρία Σταθούλια λίγο πιο σύντομα σας παρακαλώ.

Θ. Σταθούλια: Προσπαθώ. Όταν μια από τις εκπροσώπους, είναι σαν να λες μια ιστορία, ξέρετε πόσο κρατάνε οι ιστορίες. Λοιπόν, ήταν μια από τις εκπροσώπους της ομάδας που συνάντησε ο Clinton για το μέλλον του Internet. Καθηγήτρια στο Simons College. Αυτή λοιπόν είπε ότι το μέλλον του πανεπιστημίου είναι το New Generation Internet και το Internet Two. Αυτό είναι το μέλλον της εκπαίδευσης όχι του πανεπιστημίου. Εκεί μέσα πρέπει να βρει και η βιβλιοθήκη το χώρο της να δράσει. Είναι το νέο πανεπιστήμιο, είναι το πανεπιστήμιο χωρίς τόπο, είναι το πανεπιστήμιο το δικτυωμένο, η Wide Society, το Wide University, Η βιβλιοθήκη λοιπόν πρέπει να βρει ένα χώρο να δουλέψει μέσα σ' αυτές τις μεταλλασόμενες εκπαιδευτικές διαδικασίες. Θα σταματήσω εδώ γιατί ο κ. Κλαυσόπουλος έχει δίκιο περί του χρόνου, δεν μπορούμε να τον φάμε, αλλά αν θέλετε μπορώ να σας στείλω κομμάτια από τα πρακτικά απ' αυτό το συνέδριο. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαυσόπουλος: Ευχαριστούμε. Κυρία Δέρβου. Και η κα. Κυριλλίδου μετά.

Κ. Δέρβου: Ήθελα να πω ότι τις αυξήσεις των περιοδικών δεν τις κάνουν οι προμηθευτές. Αυτοί παίρνουν ένα ποσοστό πάνω στο τζίρο

που γίνεται, τις αυξήσεις στα περιοδικά τις κάνει ο Elsevier, ο Springer, κι εκεί πρέπει αν θέλετε, αν μπορούμε να κάνουμε κάτι, να κάνουμε ένα μπιόκοτάζ σ' ορισμένους εκδότες αν δεν θέλουν να συνεργαστούν και να κρατήσουν τις τιμές τους, ή συνεχίζει ας πούμε ο Elsevier να ανεβάζει 22% τις τιμές των περιοδικών κάθε χρόνο. Ένα είναι αυτό και το άλλο... Έκανα, η ερώτηση μου προηγουμένως είχε δύο σκέλη και με το θέμα των περιοδικών που είναι πολύ καυτό ο κ. Παπαζογλου ξέχασε να μου απαντήσει το δεύτερο. Αν θα γινότανε να μου το απαντήσει στην επόμενη, σ' αυτή τη σειρά.

Μ. Κοριλλίδου: Σχετικά με τα μονοπώλια. Σύμφωνα και με την Δέρβου και με την κα. Σταθούλια. Γιατί ναι μεν οι προμηθευτές δουλεύουνε με ένα ποσοστό κέρδους, απ' την άλλη όμως δεν είναι σωστό να κάνεις ένα διαγωνισμό και να έχει μια προσφορά. Δεν υπάρχει καθόλου ανταγωνισμός εκεί πέρα. Θα ήθελα να αναφέρω ότι, θα πρέπει να προσέξουμε τη δημιουργία μονοπωλίων ακόμη και στη δημιουργία κοινοπραξιών.

Δηλαδή, τώρα πάμε να δημιουργηθεί μια κοινοπραξία και θα είναι και η πρώτη, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι θα είναι απαραίτητα και η μοναδική κοινοπραξία που ίσως δημιουργηθεί στην Ελλάδα και αυτό θα ήταν θετικό, να δημιουργηθούνε πολλαπλές κοινοπραξίες σε κάποιο βαθμό και επίσης θα ήταν θετικό να εκμεταλλευθούμε και τις κοινοπραξίες που υπάρχουν στο εξωτερικό, ήδη στην Αγγλία π.χ. η κοινοπραξία Chest, δίνει τη δυνατότητα σε άλλες χώρες Αυστραλία, Φιλανδία, να πάρει μέρος στα προϊόντα τα οποία έχει διαπραγματευθεί η Chest. Να τα αγοράσουνε δηλαδή άλλες κοινοπραξίες με το διαπραγματευτικό της Chest. Επίσης θα ήθελα να αναφέρω ότι, πάλι στην Αγγλία, παρόλο που έχουνε την Chest απ' τη μια μεριά, σαν κοινοπραξία, προχώρησαν και δημιούργησαν και τη Nesly. Είναι κι αυτό ένα παράδειγμα δημιουργίας ενός μη μονοπωλιακού καθεστώτος κοινοπραξιών.

Γ. Κλαυόπολος: Να μην μονοπωλεί η Θεσσαλονίκη. Τώρα το Μακεδονίας, η κα. Φράγκου.

Α. Φράγγου: Όχι, απλώς θα ήθελα επειδή ακούστηκε έτσι πάρα πολύ αυτή η περίπτωση που υπήρχε μια μόνο προσφορά σ' ένα διαγωνισμό μου φαίνεται ότι δεν είναι κάτι τόσο τρομερό και υπάρχουνε νομικές δικλίδες που σου δίνουνε δυνατότητες να κάνεις διάφορα πράγματα

από 'κει και πέρα. Τώρα, από 'κει επίσης θα ήθελα να επισημάνω λίγο το γεγονός ότι γενικώς μου φαίνεται ότι οι προμηθευτές των περιοδικών που προσφέρουν πολλές υπηρεσίες τείνουν να λιγοστεύουν. Γενικά, υπάρχουν λίγοι, διεθνώς, οπότε είναι κάτι φυσιολογικό το να μην πάει ένας διαγωνισμός από την πρώτη στιγμή καλά. Το ότι το μονοπώλιο πρέπει να αποφεύγεται, πιστεύω ότι είναι πλέον κοινός τόπος να λέγεται, οπότε όντως είναι στο χέρι μας να προσπαθήσουμε να έχουμε περισσότερες ευκαιρίες στην Ελλάδα για τέτοιους προμηθευτές.

Γ. Κλαυσόπουλος: Πολύ σύντομα παρακαλώ. Η κα. Δέρβου.

Κ. Δέρβου: Σχετικά με το αν είναι καλό να υπάρχουν πολλές κοινοπραξίες ή όχι, εγώ θα έλεγα σε σχέση, αν πάρουμε σαν παράδειγμα τις άλλες χώρες, έχουν πολλά περισσότερα πανεπιστήμια. Εδώ στην Ελλάδα οι ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες είμαστε όλο κι όλο 32, επομένως καλά θα ήταν να είμαστε μια κοινοπραξία για να έχουμε δύναμη γιατί αν σπάσουμε σε τέσσερις κοινοπραξίες των τεσσάρων πανεπιστημίων δεν θα έχουμε βάρος στο εξωτερικό. Αυτό.

Γ. Κλαυσόπουλος: Ο κ. [δυσνόητη λέξη]

Τοποθέτηση από το κοινό: Εγώ θέλω να επανέλθω ξανά στο θέμα των μονοπωλίων και να πω και να κάνω μια ερώτηση και προβληματισμό. Μήπως αυτό το θέμα έχει δημιουργηθεί λόγω του τρόπου της χρηματοδότησης; Είχα μια κουβέντα με κάποιον έλληνα προμηθευτή και του έθεσα το ερώτημα, γιατί δεν μπαίνετε στους διαγωνισμούς και η απάντηση του ήταν ότι εγώ δεν μπορώ να προκαταβάλω 300 εκατομμύρια. Και αν είχα λέω 300 εκατομμύρια δεν θα ήμουν εδώ, δεν θα με βλέπατε. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαυσόπουλος: Άλλη ερώτηση απ' αυτή την πλευρά υπάρχει; Η παρέμβαση; Από τη δεξιά πλευρά του πάνελ; Οπότε ξαναγυρνάμε στο πάνελ, ο κ. Ζάχος πρώτα.

Γ. Ζάχος: Ήθελα να επανέλθω στο θέμα που είχε βάλει από την αρχή η Νίκη η Ζαχιώτη, και να πω ότι δεν νομίζω ότι δεν έχουμε, δεν είχαμε διατυπώσει και θέσεις. Υπάρχουν πράγματι ζητήματα στα

οποία μπορεί να ζητάμε και να λέμε, να τα έχουμε ως αιτήματα, αλλά υπάρχουν πολλά άλλα που είχαμε θέσεις και μάλιστα, τα έχουμε καταγράψει στα συνέδρια που έχουμε κάνει τουλάχιστον, θέσεις θα έλεγα σχεδόν σε όλα τα ζητήματα τα οποία μας απασχολούν. Τώρα δεν ξέρω αν εννοείτε θέση το να πας με συγκεκριμένο προεδρικό διάταγμα για να του πεις αυτό θέλω, αλλά ως αρχές ότι αυτό έτσι το βλέπουμε και, πώς βλέπουμε τη βιβλιοθήκη, πώς βλέπουμε τη λειτουργία, πώς βλέπουμε το προσωπικό της, πώς βλέπουμε αυτά τα θέματα, το έχουμε, νομίζω τεκμηριώσει σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Γ. Κλαυσόπουλος: Ο κ. Παπάζογλου.

Β. Παπάζογλου: Ναι, για να προσπαθήσουμε να κλείσουμε κάπως το θέμα των περιοδικών, γιατί δεν τελειώνει ας πούμε ποτέ, απλώς θα βάλω μια ακόμα παράμετρο, άντε μπορεί να το ανοίξω κι άλλο αλλά θα βάλω μια ακόμη παράμετρο και μετά θα απαντήσω για τις οριζόντιες. Μιλήσατε για μονοπώλια, μιλήσατε για το ότι μικραίνει ο αριθμός των εκδοτών, αυτό είναι αλήθεια, όλο βλέπετε ότι ο ένας αγοράζει τον άλλον κλπ., κλπ. Θα σας βάλω και κάτι άλλο.

Στο πρόσφατο πάλι συνέδριο της IFLA, στο Αμστερνταμ, υπήρχε ένα άλλο workshop, που μιλούσε για copyright. Σε αυτό το συνέδριο, σε αυτό το workshop, υπήρχανε και εκδότες και βιβλιοθηκονόμοι. Εγώ ήμουν ο μόνος που δεν ήμουν ούτε το ένα, ούτε το άλλο. Τι προσπαθούσαν να περάσουν οι εκδότες. Και προσπαθούν ακόμα να το περάσουνε. Κοινή νομοθεσία. Σε όλα τα κράτη, πες ότι έχεις εσύ το περιοδικό, το οποίο το αγόρασες από τον τάδε ας πούμε, κάθε φορά που κάποιος βγάζει φωτοτυπία του περιοδικού και το χρησιμοποιήσει όχι μόνο για τον εαυτό του, κάτι το οποίο δεν μπορεί να το ελέγξει η βιβλιοθήκη, είναι αδύνατον. "Εντάξει έβγαλα μια φωτοτυπία" του λέει, "θέλω για να μελετήσω στο σπίτι μου", το παίρνει και μετά το βγάζει εκατό αντίγραφα και το πουλάει. Υπεύθυνος θα είναι η βιβλιοθήκη και όχι αυτός που το κάνει. Και μετά σου λέει, βιβλιοθήκη εσύ κυνήγησε τον αν θέλεις, αλλά εγώ σαν εκδότης θεωρώ υπεύθυνο εσένα που τον άφησες να βγάλει τη φωτοτυπία κλπ. Λοιπόν, είναι πάρα πολύ πολύπλοκο το θέμα και... Λοιπόν, να απαντήσω. Αγ υπάρχει διοικητική υποδομή ρωτήσατε κα. Δέρβου προκειμένου έτσι ώστε όταν αγοραστούν το software και το hardware για το συλλογικό κατάλογο να μπορεί να συνεχίσει, να λειτουργήσει αρχικά τουλάχιστον, πιλοτικά, ως συλλογικός κατάλογος. Υποδομή

υποθέτω ότι εννοείτε δύο πράγματα. Πρώτον, αν υπάρχει ο μηχανισμός ο διοικητικός για να υποστηρίξει ένα τέτοιο πράγμα και δεύτερον, αν υπάρχουν τα άτομα, τα κατάλληλα άτομα, τα οποία με τις οδηγίες, θα μπορέσουν να λειτουργήσουν αυτόν τον κατάλογο, αυτόν τον συλλογικό κατάλογο. Στις προκηρύξεις, οι οποίες έχουν γίνει τώρα, δεν υπάρχουνε αυτή τη στιγμή αυτοί οι άνθρωποι ναι... Η απάντηση είναι η ίδια και νομίζω μας έδωσε ήδη το Υπουργείο Παιδείας ότι εάν δείξουμε απορροφητικότητα μέχρι το τέλος του έργου, δηλαδή αν το 1 δις που είναι όλο το έργο το απορροφήσουμε μέχρι 31/12/2000, σίγουρα μέχρι τον Ιούλιο του 2000, αλλά ας πούμε μέχρι 31/12/2000, εάν έχουμε ανειλημμένη υποχρέωση. Συγγνώμη, αλλά λέμε '99. Ξέρετε πολύ καλά ότι δεν... Επισήμως λέμε '99, ανεπισήμως... δεν το ακούει τώρα το Υπουργείο Παιδείας. Ανεπισήμως λέμε περίπου μέσα του 2000 διότι πιστεύω ότι κάπως τελικά θα καταλήξει το θέμα. Ναι, θα έχουμε τη δυνατότητα να το φτάσουμε μέχρι εκεί πέρα και να έχουμε πλήρη απορροφητικότητα, έτσι ώστε να συνεχιστεί το έργο κι επομένως και στο πακέτο Santer να μπει πλέον όμως ως οργανισμός και όχι ως κάποιο πανεπιστήμιο όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση του ΕΜΠ, που έτυχε να είναι το ΕΜΠ, θα μπορούσε να είναι οποιοδήποτε άλλο, έτυχε να είναι το ΕΜΠ, θα είναι επικεφαλής. Θα είναι η ίδια η συνεργασία όλων των πανεπιστημίων αυτή που θα πάρει το έργο. Ταυτόχρονα να απαντήσω στον κ. Σουλικιά. Μιλήσατε για το τι συμβαίνει τώρα που ουσιαστικά το κάθε πανεπιστήμιο και το κάθε ΤΕΙ κάνει τη δική του παραμετροποίηση, κλπ. Δεν ξέρω αν σας έχει ενημερώσει ο εκπρόσωπος του ΕΤΠΑ στην οριζόντια δράση, έχει αποφασιστεί και υπάρχει μέσα στο γενικό δελτίο ότι θα ακολουθηθούν οι Angloamerican Cataloguing Rules, πιστεύω να το λέω σωστά. Και το ποιο mark θα χρησιμοποιηθεί, δεν είμαι ειδικός, unimark ή usmark παραδείγματος χάρη δεν έχει σημασία για τις τοπικές συλλογές. Υπάρχουν αυτή τη στιγμή οι τρόποι, απ' ό,τι έχω πληροφορηθεί που μπορούν να γίνουν αυτές οι μετατροπές από το ένα σύστημα στο άλλο. Από usmark σε unimark και πίσω. Δεν ξέρω αν απάντησα. Αυτό σημείωσα εγώ. Του δίνεις το λόγο κ. Πρόεδρε για να...

B. Σουλικιάς: Ανεξάρτητα αν το σύστημα υποστηρίζει us ή unimark ή οποιοδήποτε άλλο mark, το σύστημα του συλλογικού καταλόγου, το θέμα είναι το data entry, τι θα βάλουμε μέσα. Κι αυτό ορίζεται κυρίως από την παραμετροποίηση κι από τον τρόπο δημιουργίας της

εγγραφής. Αυτό είναι κάτι τελείως διαφορετικό. Σ' αυτό έχει γίνει κάποια δουλειά; Πάνω σ' αυτό το θέμα, έτσι ώστε κάποια στιγμή θα βρεθούμε όλα τα πανεπιστήμια να αντιμετωπίζουμε αναφορικά με το συλλογικό κατάλογο το ίδιο θέμα που αντιμετωπίζουμε τώρα, προσπαθώντας να κάνουμε ενιαίους καταλόγους εντός των πανεπιστημίων. Δηλαδή ο καθένας θα ακολουθήσει τη δικιά του πολιτική. Τώρα είναι πολύ δύσκολο να γίνει συλλογικός κατάλογος. Θα πρέπει να παρθούν πολιτικές αποφάσεις ας πούμε. Ευχαριστώ.

Β. Παπάζογλου: Επειδή είναι πολύ τεχνικό το θέμα που μου θέτετε δεν μπορώ να το απαντήσω, εγώ προσωπικά, αλλά υπάρχουνε μέλη της επιτροπής που ασχολείται μ' αυτό το θέμα και παρακαλώ αν κάποιο από τα μέλη αυτά θέλει να το απαντήσει. Αν θέλετε, αν μπορεί να απαντηθεί τώρα, ναι.

- Μεγάλη συζήτηση, εξειδικευμένη με παραπομπές ίσως και στο δελτίο που έχουμε ετοιμάσει και τη μελέτη, μήπως θα έπρεπε να το συζητήσουμε κάποια άλλη στιγμή, προτείνω εγώ. Θα κουράσουμε το ακροατήριο...

Γ. Κλαψόπουλος: Ναι, είναι τεχνικό το θέμα. Εγώ θα έλεγα να μη συζητηθεί εδώ...

Θα μπορούσαμε να παραπέμψουμε τον κύριο και όπως είπατε κ. Παπάζογλου, στη σελίδα του Μετσόβειου που είναι μέσα η μελέτη...

Β. Σουλικιάς: Δεν είναι μόνο τεχνικό είναι και ουσιαστικό, γιατί αφορά τους χρόνους, συνώνμη, αφορά τους χρόνους. Αυτή τη στιγμή όλα τα πανεπιστήμια καλούνται να πάρουν αποφάσεις. Πότε αυτά θα παρθούν ως απόφαση;

Γ. Κλαψόπουλος: Νομίζω ότι απαντήθηκαν τα θέματα. Αν θέλετε μπορείτε να το συζητήσετε μετά. Σταματάω εδώ και...

Β. Σουλικιάς: Εγώ νομίζω ότι δεν καλύφθηκα, αλλά τέλος πάντων. Το συζητάμε μετά.

Γ. Κλαψόπουλος: Ο κ. Βλάχος.

N. Βλάχος: Ευχαριστώ κ. Πρόεδρε. Θα ήθελα να γυρίσουμε στα θεσμικά, που ήταν η κεντρική ιδέα αν θέλετε αυτού του στρογγυλού τραπέζιού. Δεν ήταν να σας περάσουμε εμείς τις ιδέες μας, αλλά να αφήσουμε να γίνει αυτός ο διάλογος που γίνεται. Όμως ας επιστρέψουμε σ' αυτές τις σημαντικές ερωτήσεις που θέσανε αρκετοί από τους ομιλητές, τους παρεμβαίνοντες. Τι είναι το πανεπιστήμιο του 2000; Κυρία Σταθούλια πολύ λυπάμαι δεν το ξέρω, ξέρω όμως τι λέει η καρδιά μου. Το φόβο που έχω μήπως δεν υπάρχει πανεπιστήμιο στο τέλος του 2000, στις αρχές του 21ου αιώνα. Μην ξεχνάμε ότι το ελληνικό πανεπιστήμιο, τα λίγα που είχαμε πριν από 50 ή 80 χρόνια, ήταν ένας χώρος που γινότανε ένα κοινωνικό ανέβασμα πολλών από τα ελληνόπουλα.

Αυτό που είπε η κα. Σταθούλια, που μετέφερε πιθανώς από τη μακρινή μας φιλική χώρα την Κίνα, ότι θα γίνουν δύο πανεπιστήμια, πρέπει να μας προβληματίσει πάρα πολύ. Δηλαδή, μήπως ξαναγυρίσουμε στα πανεπιστήμια του μεσαίωνα, όπου κάποιοι πηγαίνανε και εξειδικευόντουσαν σε κάποιες τέχνες τότε, βάνουσαν τις έλεγε το πολυτεχνείο του 19... του 1840 έτσι. Λοιπόν αυτό πρέπει να μας προβληματίσει πάρα πολύ, όπως και κατά την άποψη μου, το άλλο που είπε πάλι η κα. Σταθούλια. Είπε, εσείς κ. Βλάχο κι εμείς, δηλαδή εγώ είμαι μέλος ΔΕΠ και άρα είμαι κάτι το εξωγήινο; Είμαστε όλοι στην ίδια τύχη, να το ξέρετε, και πρέπει όλοι ενωμένοι να αγωνιστούμε. Εάν έχετε κάποιες αντιρρήσεις πάρα πολύ θα ήθελα να τις συζητήσουμε, είτε δημόσια, είτε και κατ' ¹ιδίαν αν θέλετε. Θα προτιμούσα όμως δημόσια, γιατί εδώ είναι ένας χώρος που πρέπει να τον σεβαστούμε, είναι ένα πανελλήνιο συνέδριο ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών που πρέπει, οφείλουμε, να βγάλουμε κάποιες κατευθύνσεις, έτσι ώστε, όπως σας είπα προηγουμένως, τουλάχιστον στο δικό μας το πανεπιστήμιο να γυρίσω στους συναδέλφους και να πω ποια ήταν τα συμπεράσματα μας.

Να πω κάτι άλλο, αν μου επιτρέπετε κα. Μανιατάκου, για να μη σας μακρηγορήσω. Βλέπω αμέσως ότι ενώ είχαμε ενόψει ένα συνέδριο πανελλήνιο, γίνεται μια κίνηση από δύο εκλεκτότατους συναδέλφους σας, το κ. Τζεκάκη και την κα. Συνέλλη, να πάνε στη σύνοδο των πρυτάνεων από ένα καθώς έτυχε γεγονός, και δεν πάτε οργανωμένοι. Δηλαδή, ο πρόεδρος, ο συντονιστής της επιτροπής σας, ο κ. Ζάχος, ο συντονιστής της οριζόντιας δράσης των βιβλιοθηκών. Γιατί δεν κατέβηκε μια αντιπροσωπεία του συνεδρίου; Υπάρχουν κι άλλα, αλλά

θα κρατηθώ διότι έχουμε και φαγητό, έχουμε και το βραδινό μας το δείπνο και πιστεύω ότι μπορούμε να μιλήσουμε. Ευχαριστώ.

Γ. Κλαυόπουλος: Κυρία Μανιατάκου

Α. Μανιατάκου: Ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση. Είπαμε προηγουμένως ότι τα έργα τελειώνουν τέλος του '99. Όμως θέλω να σας πω κάτι, όταν έχουνε γίνει κατακυρώσεις μέσω διαγωνισμών για κάποια ποσά, θα μπορούν αυτά τα ποσά να πληρωθούν και το 2000. Αυτά, ευχαριστώ.

Ν. Βλάχος: Λογιστικό, λογιστικές πράξεις μέσα στο 2000 μ' άλλα λόγια, όχι φυσικές πράξεις, όχι...

Α. Μανιατάκου: Ναι, δεν μπορούμε δηλαδή να έχουμε επέκταση του φυσικού αντικειμένου. Να πούμε το 2000, ά ξεχάσαμε να βάλουμε κι αυτό στην πρόταση μας. Μήπως μπορούμε να το κάνουμε; Όχι, απλώς από πληρωμές ποσών τα οποία ήδη έχουν κατακυρωθεί μέχρι το τέλος του '99.

Γ. Κλαυόπουλος: Από το πάνελ; Mr Kohl.

D. Kohl: Just a final comment on my part about the topic of our panel. I'd say five areas were important. I think they will be training, it will be non stop and continuous we will be teaching other people how to use technology at the same time we are learning to use technology ourselves.

Secondly, you have multiple sources of funding, I find it very interesting to hear you dialogue with the Ministry, but my guess is that it will not be your only source of funding, that you have to find other sources as well. Thirdly, technology will be even more a part of our lives, than it is now. Fourthly, libraries will be more important, I am a chauvinist for libraries but I think that will be the case, because this is the information revolution and that's what we deal with, information.

And lastly, consortium. The world is getting bigger, more complex, the publishers are combining, the agencies are combining and the libraries have to combine to keep up. That's my thought.

Γ. Κλαυόπουλος: Ο κ. Τζεκάκης.

Μ. Τζεκάκης: Πρώτα πρώτα να αναφερθώ σ' αυτό που είπε η Νίκη η Ζαχιώτη, σχετικά με το αν θα πρέπει να λέγονται βιβλιοθήκες ή υπηρεσίες πληροφοριών. Η γνώμη μου είναι ναι, ότι πρέπει να μπει και "υπηρεσίες πληροφοριών" για λόγους πολιτικής. Διότι, ένα σωρό αρμοδιότητες των βιβλιοθηκών σήμερα έχουν φύγει, σε πάρα πολλά πανεπιστήμια, από τις βιβλιοθήκες και δημιουργούνται κέντρα πληροφόρησης, υπολογιστικά κέντρα κλπ., κλπ. Είναι ένας ζωτικός χώρος για τη βιβλιοθήκη που πρέπει να τον κρατήσει. Το όνομα πολλές φορές, όπως ξέρετε, δεν είναι μόνο όνομα, αλλά κρύβει και πολλά άλλα πράγματα από πίσω. Αυτή είναι η δική μου η άποψη, μπορεί να υπάρχουν και διαφορετικές.

Σχετικά με το θέμα των περιοδικών, πρέπει βέβαια να πούμε ότι η συγκεκριμένη εταιρία που αναφέρθηκε έχει προσφέρει πάρα πολλές υπηρεσίες, ήμουν από τους πρώτους που άρχισαν να συνεργάζονται μαζί τους κι ήμουν από τους πρώτους που άρχισε να συνεργάζεται με μια μεγάλη εταιρία. Πριν να αρχίσουν αυτές οι εταιρίες να έρχονται, οι συλλογές των περιοδικών είχαν φοβερά κενά, είχαν φοβερά προβλήματα, κανείς Έλληνας που είναι μαθητής, στην πραγματικότητα, δεν ανανέωνε τις συνδρομές αλλά περίμενε πρώτα να εξοφλήσει τα τιμολόγια και μετά. Με αποτέλεσμα οι συνδρομές να ανανεώνονται γύρω στον Ιούνιο, Σεπτέμβριο, Οκτώβριο, οι εκδότες σταματούσαν τη ροή των τευχών των περιοδικών ήδη από τον Ιανουάριο, με αποτέλεσμα οι σειρές των περιοδικών σ' όλα τα πανεπιστήμια να είναι μπάχαλο. Επομένως ήτανε μια αναγκαιότητα αυτή.

Συμφωνώ απόλυτα με αυτό που είπε ο συνάδελφος, ότι ο βασικός λόγος και η βασική αιτία είναι ο τρόπος χρηματοδότησης. Κι αυτό είναι ένα από τα θέματα τα οποία εγώ θα κάνω σ' αυτή τη σύνοδο πρυτάνεων και πρέπει να πάει το μήνυμα στο Υπουργείο, ότι πρέπει να υπάρξει ένας τρόπος ρεγουλαρίσματος της χρηματοδότησης, διαφορετικά δεν θα μπορέσουμε να έχουμε αποτελεσματικά μέτρα εάν δεν καταφέρουμε αυτό το ποσό. Συνολικά το ποσό που αυτή τη στιγμή διαχειρίζεται ο συγκεκριμένος προμηθευτής φτάνει περίπου στα 2,5 δις. Είναι ένα πολύ μεγάλο ποσό που θα πρέπει οπωσδήποτε να γίνει ένας κανονισμός από το Υπουργείο, διότι τελικά το Υπουργείο είναι που δίνει τα χρήματα. Βέβαια, εκεί πέρα πρέπει να πούμε ότι είναι φοβερό αυτό που συμβαίνει, δηλαδή όλοι κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλο μας, όλοι παίρνουμε τα λεφτά πίσω από το Υπουργείο και εν

τω μεταξύ τι γίνεται, τρέχουμε αλαφιασμένοι και προσπαθούμε από 'δω και από 'κει παίρνοντας χρήματα την τελευταία στιγμή απ' όλο τον προϋπολογισμό, διότι φυσικά ο προϋπολογισμός της βιβλιοθήκης ούτε κατά το 1/10 επαρκεί, να έρχονται οι πρόεδροι να λένε κόψε αυτό, κόψε φωτοτυπίες κλπ. και την τελευταία στιγμή γύρω στον Οκτώβριο με Νοέμβριο, Δεκέμβριο γίνεται αυτή η δουλειά, του τρέχοντος έτους, με αποτέλεσμα να υπάρχει μια φοβερή ακαταστασία. Λοιπόν, είναι αυτό που είπατε πάρα πολύ σωστό, είναι θέμα χρηματοδότησης. Εάν δεν τακτοποιηθεί η χρηματοδότηση, και δεν είναι θέμα πανεπιστημίου, του ΑΕΙ, είναι θέμα κεντρικό του Υπουργείου, αν το Υπουργείο δεν το καταλάβει αυτό το πράγμα, δεν πρόκειται να έχουμε ομαλοποίηση στις συνδρομές.

Σχετικά με το θέμα του διατάγματος για τις βιβλιοθήκες. Φταίμε όλοι μας Νίκη, κι εσύ κι εγώ πιο πολύ, διότι είμαστε κάποτε στην επιτροπή, δεν καθορίσαμε ένα συγκεκριμένο σκηνικό. Πιστεύω ότι το βασικό πρόβλημα σχετικά με το διάταγμα ήταν ότι δεν φτιάξαμε μια φόρμουλα, πολύ γενική, που να καλύπτει όλες τις βιβλιοθήκες. Μπερδευτήκαμε στις ιδιαιτερότητες κάθε ΑΕΙ, το Πανεπιστήμιο Αθηνών με έναν τεράστιο αριθμό σπουδαστηρίων, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης με έναν τεράστιο αριθμό σπουδαστηρίων, τα νέα ιδρύματα που είχαν μια άλλη δυναμική και δεν βρήκαμε μια γενική ομπρέλα πάνω στην οποία να στηρίξουμε το γενικό θεσμικό πλαίσιο και μετά να αφήσουμε το κάθε ΑΕΙ να προχωρήσει τον οργανισμό του. Αυτό ήταν λάθος.

Η πρόταση η δική μου ήταν, και μάλιστα την έχω φέρει και εδώ πέρα για το συγκεκριμένο το συνέδριο, είναι να φτιάξουμε ένα πολύ γενικό, ένα άρθρο. Σε κάθε ΑΕΙ λειτουργεί μία βιβλιοθήκη ως αυτοτελής και ανεξάρτητη υπηρεσία, με ακαδημαϊκό χαρακτήρα, άρθρο 1.

Άρθρο 2, το κάθε ΑΕΙ καταθέτει τον οργανισμό του με τις ιδιαιτερότητες του και με τις θέσεις προσωπικού. Μπορούμε να βάλουμε στο γενικό, ένα τρίτο άρθρο που να λέει, στη βιβλιοθήκη υπηρετούν κατηγορίες υπαλλήλων αυτών των κατηγοριών, επιστημονικό προσωπικό, πληροφορικοί, βιβλιοθηκάρηδες, βιβλιοθηκονόμοι, διοικητικοί/ οικονομικοί υπάλληλοι. Γενικές κατηγορίες, και μετά κάθε ΑΕΙ να περάσει, να καταθέσει τον οργανισμό του, που να τον περάσει. Είναι ο μόνος τρόπος, διαφορετικά θα πέσουμε ο καθένας, μια να έχουμε κεντρική βιβλιοθήκη, να μη έχουμε κεντρική βιβλιοθήκη, να έχουμε

βιβλιοθήκες τμημάτων, ένας κυκεώνας ερωτημάτων που δεν πρόκειται να ξεκολλήσουμε ποτέ. Αυτός για μένα ήταν ο κύριος λόγος που κολλήσαμε. Ως προς το ερώτημα που μου έθεσε ο κ. Βλάχος, γιατί πήρα εγώ αυτή την πρωτοβουλία, πρώτα πρώτα, όπως ξέρετε κ. Βλάχο, το κάθε ΑΕΙ κάνει μια σύνοδο πρυτάνεων και καταρτίζει τη δική του την ημερήσια διάταξη. Λοιπόν, εγώ ως βιβλιοθηκάριος θεώρησα ως βιβλιοθηκάριος του Πανεπιστημίου Κρήτης, θεώρησα ότι το πιο σημαντικό, ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα πάρα πολλές φορές, και πρέπει να σας το πω αυτό το πράγμα, οι πρυτάνεις συναντιούνται και συζητάνε περί διαγραμμάτων και τους ξεφεύγουν τα ουσιαστικά και φοβερά προβλήματα, τα οποία μας ταλανίζουν και μας κατατρέχουν. Ως βιβλιοθηκάριος του Πανεπιστημίου Κρήτης και μόνο ως αυτός, θεώρησα ότι ένα θέμα που ταλανίζει το Πανεπιστήμιο της Κρήτης πολύ πολύ σοβαρό, και το οποίο θα πρέπει να συζητηθεί σε επίπεδο πρυτάνεων είναι το θέμα των συνδρομών, και πήρα αυτή την πρωτοβουλία. Έστειλα όμως ένα email σ' όλους τους διευθυντές βιβλιοθηκών, συνεννοήθηκα με τον κ. Κλαψόπουλο και του είπα ότι θα ήθελα να τεθεί αυτό μέσα στα θέματα του συνεδρίου, αυτή η πρωτοβουλία δεν μου ήρθε στο νου πριν ν¹ αρχίσει η διοργάνωση του συνεδρίου. Ήρθε όταν πια το συνέδριο είχε προχωρήσει, είχε καταρτιστεί το πρόγραμμα, είχε πια τυπωθεί και το πρόγραμμα. Είπα αυτό, και μάλιστα είχαμε πει με το Γιάννη τον Κλαψόπουλο, ότι απόψε που θα γίνει η εκδρομή στη Μακρινίτσα, οι διευθυντές βιβλιοθηκών να μην πάνε στη Μακρινίτσα, να μείνουμε εδώ πέρα προκειμένου να καταρτίσουμε και να κάνουμε ένα κοινό κείμενο, το οποίο θα καταθέσουμε στη σύνοδο πρυτάνεων. Ευχαριστώ.

N. Βλάχος: Κύριε Πρόεδρε με συγχωρείτε. Δεν ήταν κ. Τζεκάκη επίκριση πάντως, ήταν απλώς ένα ερωτηματικό, ενώ έχουμε μια καλή ευκαιρία εδώ να βγει ένα ψήφισμα ένα draft κάποιο, ένα σχέδιο, το οποίο θα το πάρετε μαζί σας σαν όπλο οι δυο σας, καταλάβετε;

Γ. Κλαψόπουλος: Κυρία Συνέλλη;

Κ. Συνέλλη: Εγώ θα πω κάτι. Ότι βαρέθηκα, κι είναι θράσος να λέω ότι βαρέθηκα γιατί είμαι πάρα πολύ νέα στο κλαμπ, 10-11 χρόνια μόνο σε σχέση με άλλους που έχουνε φάει μια ζωή εδώ πέρα. Αλλά βαρέθηκα να παλεύω για τα αυταπόδεικτα. Καταλάβετε; Δε θέλω να αναρωτιέμαι εγώ ή να κόβω το κεφάλι μου εγώ για να βρω χρήματα για να πληρώσω

τα περιοδικά. Εγώ παίρνω το Channel of the Academical Librarianship, να το κόψω αν τους ενοχλεί, είναι δικό τους πρόβλημα, γι' αυτό θέλησα να πάω στην Κρήτη, για να θέσω τους πρυτάνεις, όσο μου επιτρέψουνε βέβαια γιατί φοβάμαι θα περιμένουμε στον προθάλαμο, να τους πω ότι..., να τους τρομάξω να πούμε πρακτικά.

Έχουμε νούμερα τα οποία είναι όντως φοβερά, μπορεί ο καθένας να ξέρει τα δικά του προβλήματα αμφιβάλλω αν τα έχουνε δει μπροστά τους όλοι μαζί. Πρέπει να καταλάβουν ότι έχουν ευθύνες, και ότι οφείλουν οι πρυτάνεις να πιέσουν το Υπουργείο δια της χρηματοδότησης. Όταν δίνουμε μόνο από το ΑΕΠ, 2% ξέρω εγώ για τις δαπάνες της παιδείας σ' αυτό το κράτος γιατί εγώ η φτωχή θα κάτσω να έχω εφιάλτες, πως θα πληρώσω το Swets ή οποιοδήποτε άλλο μονοπώλιο. Και μου έλυσε και τα χέρια το μονοπώλιο, γιατί μετά διέθετα επτά υπαλλήλους που δεν τους είχα για να κάνω τις συνδρομές μου με μονωμένους εκδότες για να πετυχαίνουμε τάχα καλύτερες τιμές. Αυτά ήθελα να πω.

Γ. Κλαυσόπουλος: Άλλη παρέμβαση εδώ πάνω; Ο κ. Βλάχος.

Ν. Βλάχος: Να συνεχίσω με αυτά τα πολύ ενδιαφέροντα που είπε η κα. Συνέλλη. Όχι μόνο οι πρυτάνεις και οι υπόλοιποι, οι συνάδελφοι μου, τα μέλη ΔΕΠ, τι κάνουμε για να βοηθήσουμε τους πρυτάνεις να πάρουνε αυτές τις, αν θέλετε στρατηγικές επιλογές, τις προτεραιότητες να θέσουμε και στη σύνοδο τη μεθαιριανή, έτσι ώστε πραγματικά να βοηθηθεί το ελληνικό πανεπιστήμιο να αποκτήσει επιτέλους εκείνη την ευλογημένη μέρα που θα έχουμε βιβλιοθήκες που θα είναι πραγματικά όχι μόνο κόσμημα, κτίριο, αλλά ένα δυναμικό, λειτουργικό μέσο εκπαίδευσης και βοήθειας στην έρευνα.

Γ. Κλαυσόπουλος: Κυρία Μανιατάκου;

Α. Μανιατάκου: Ήθελα να απαντήσω στην κα. Συνέλλη. Αν κατάλαβα καλά εννοείτε την επιλογή των περιοδικών να υποδείξει το Υπουργείο ή τη χρηματοδότηση, γιατί το Υπουργείο δεν μπαίνει στην επιλογή ποιων περιοδικών θα πάρετε, έτσι; Και μετά έχουμε και τις εσωτερικές διαδικασίες των ιδρυμάτων, κάτω από ποιο καθεστώς θα οργανώσετε τους διαγωνισμούς σας και αυτά. Έχετε εσωτερικούς κανονισμούς, το κάθε ίδρυμα, δεν νομίζω ότι παρεμβαίνει τόσο πολύ το Υπουργείο σ' αυτούς τους κανονισμούς.

Κ. Συνέλλη: Δεν εννοούσα καθόλου αυτό. Το είπα σε κάποιο σημείο. Ίσως είμαι συγχυσμένη πρακτικά. Δεν το καταλάβατε. Πρέπει απλώς το Υπουργείο να αναθεωρήσει τη χρηματοδότηση που δίνει στα ιδρύματα.

Όταν στο εξωτερικό μία ακαδημαϊκή βιβλιοθήκη παίρνει κατά μέσο όρο το 6% του συνολικού budget του πανεπιστημίου και τώρα στις μέρες μας με τις αυξήσεις των περιοδικών αυτό το ποσό να μας θεωρείται ικανοποιητικό, ξέρετε πόσα παίρνει η βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Πατρών εκτός από το συνολικό budget του πανεπιστημίου; 20%. Και παρόλα αυτά είμαστε με το χέρι απλωμένο όλη τη χρονιά και με την καρδιά να παίζει πως θα πληρώσουμε τα περιοδικά. Μπορώ να βγάλω, τα έχω δώσει στον κ. Τζεκάκη τα στοιχεία, με τι χρέος πηγαίνουμε από τη μια χρονιά στην άλλη.

Γ. Κλαυσόπουλος: Υπάρχει κάποιος άλλος από κάτω που θέλει να κάνει κάποια παρέμβαση;

Μ. Κυριλλίδου: Ευχαριστώ. Κυριλλίδου. Το 6% είναι από τα ACRL Standards, που λέει ότι θα πρέπει η βιβλιοθήκη να έχει το 6% του προϋπολογισμού του πανεπιστημίου αλλά στην πραγματικότητα το ποσοστό είναι 2,5-3% από τα πραγματικά στοιχεία.

Το άλλο που θα ήθελα να αναφέρω είναι σχετικά με τις κοινοπραξίες πάλι. Θα ήθελα να αναφέρω το παράδειγμα του Οχάιο, όπου εκεί πέρα ιδρύθηκε το OCLC, σαν μια κοινοπραξία βιβλιοθηκών, κι όμως εκεί πέρα γεννήθηκε και το Ohio Link γιατί εξυπηρετούνε και τα δύο κάποιες διαφορετικές ανάγκες. Υπάρχουνε ανάγκες που δεν μπορούν να καλυφθούν απαραίτητα από μια κοινοπραξία. Θα σας πω ένα παράδειγμα, μπορεί κάποιες τμηματικές βιβλιοθήκες, ξέρω εγώ υπάρχουν δύο γερμανικά τμήματα αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα, με κάποιες εξειδικευμένες ανάγκες, αυτά τα δύο γερμανικά τμήματα θα μπορούσαν να κάνουν ένα συμφωνητικό για να έχουν πρόσβαση σε κάποιες εξειδικευμένες βάσεις που υπάρχουν στη Γερμανία. Επομένως, οι ανάγκες που μπορεί να καλύψει ένα σχήμα κοινοπραξίας, μπορεί να είναι διαφορετικές και μπορεί να υπάρξουνε πολλά σχήματα κοινοπραξιών.

Γ. Κλαυσόπουλος: Άλλη παρέμβαση; Ναι, κυρία...

Ν. Ζαχιώτη: Νομίζω ότι μετά απ¹ όλα αυτά που είπαμε θα πρέπει να συμφωνήσουμε στο αν οι συνάδελφοι, που έτσι κι αλλιώς την έχουνε πάρει την απόφαση και θα παρευρεθούν και θα θέσουν κάποια θέματα, εάν θα συμφωνήσουμε στο ότι τους στέλνουμε κι εμείς, θέλουμε να μεταφέρουν ένα μήνυμα όλου του συνεδρίου και το μήνυμα του συνεδρίου ποιο θα είναι. Θα πρέπει να πούμε ένα, δύο, τρία πράγματα, να ετοιμαστεί ένα κείμενο, να περάσει από ψήφισμα πως θα γίνει.

Μια διευκρίνιση κάνω μόνο, ότι ο ισχύον νόμος από το 1983-84 για τις πανεπιστημιακές βιβλιοθήκες και για τα ΤΕΙ υπάρχει άλλος νόμος, έχουμε εκεί μια διαφορά δεν είναι το ίδιο, λέει ότι οι βιβλιοθήκες είναι κεντρικές, αυτοτελείς υπηρεσίες που περιλαμβάνουν την κεντρική βιβλιοθήκη και τις βιβλιοθήκες τμημάτων. Αυτό ήταν ξεκάθαρο, το ότι δεν έχει εφαρμοστεί μέχρι σήμερα και υπήρχαν τα σπουδαστήρια, ήτανε θέμα των πανεπιστημίων που δεν εφάρμοσαν το νόμο. Λοιπόν, άρα τέτοιο πρόβλημα δεν υπάρχει.

Το άλλο πρόβλημα που υπάρχει είναι, να κατοχυρώσουμε στη βιβλιοθήκη, το είπα και πριν, θέσεις προσωπικού που δεν αναγνωρίζονται. Αναγνωρίζονται από το Υπουργείο μόνο οι θέσεις με την ειδικότητα του βιβλιοθηκάριου. Τις άλλες θέσεις σας είπα τις περνάνε, έχουμε την εμπειρία του δικού μας τους οργανισμού, εγώ είχα βάλει μια σύνθεση από προσωπικό πέραν των βιβλιοθηκάριων, όλες τις θέσεις τις πέρασε στο συνολικό αριθμό του προσωπικού του ΑΕΙ, που σημαίνει ότι είναι δικές του και τις κάνει ότι θέλει, μόνο τους βιβλιοθηκάριους αναγνωρίζουνε στη βιβλιοθήκη.

Γ. Κλαυσόπουλος: Λοιπόν, να κάνω μία πρόταση θέλω. Μετά από παράκληση και του κ. Ζάχου και του κ. Τζεκάκη και της κας Συνέλλη, όσοι είναι διευθυντές ή προϊστάμενοι των υπηρεσιών βιβλιοθηκών, πέντε η ώρα να βρίσκονται σ' αυτό το χώρο. Το αργότερο πεντέμισι θα είμαστε πίσω, όσοι πάνε στη Μακρινίτσα. Τι ώρα να το βάλουμε; Πεντέμισι με έξι παρά τέταρτο. Οπότε αύριο μπορούμε να έχουμε κάποιες συγκεκριμένες προτάσεις προς το συνέδριο και να το εγκρίνει και το συνέδριο. Δεν τελειώσαμε ακόμη. Τρεις η ώρα τελειώνουμε.

Υπάρχει κι άλλο ένα θέμα που έχει να κάνει με το πώς αναλαμβάνονται τα συνέδρια των ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών, κάθε πότε γίνονται, αν θα συνεχίσουν να γίνονται κάθε χρόνο. Αυτά δεν τα έχουμε συζητήσει ποτέ. Καταρχήν, δεν ξέρω αν υπάρχουν κάποιες

προτάσεις από εδώ για τη διαδικασία που πρέπει να τηρούμε από τώρα και στο εξής για το πως αναλαμβάνουμε τα συνέδρια. Πέρυσι δεν τέθηκε καμία υποψηφιότητα, ήταν σε συζητήσεις που γίνανε κατά τη διάρκεια. Ακούω προτάσεις.

Μ- Τζεκάκης: Όπως είχα πει και προηγουμένως, θεωρώ ότι αυτό το πράγμα, ο θεσμός του συνεδρίου είναι από τα καλύτερα πράγματα που έχουμε καταφέρει εμείς οι βιβλιοθηκάριοι. Είναι κάτι που ξεκίνησε αρχικά από ένα στενό κύκλο ανθρώπων και που σιγά σιγά φούντωσε και σημαίνει πραγματικά ότι ανταποκρίνεται σε μια μεγάλη ανάγκη.

Το κακό είναι ότι στις μέρες μας, συνέβησαν δύο πράγματα στο μεταξύ. Πρώτον, ότι τα συνέδρια άρχισαν σιγά σιγά να γίνονται όσο γίνεται και πιο απαιτητικά στην οργάνωση, με αποτέλεσμα το πανεπιστήμιο το οποίο το αναλαμβάνει, ενώ στην αρχή τα πράγματα ήταν πάρα πολύ αθώα και αφελή, νομίζω κι άλλη φορά σας έχω πει το πρόβλημα των ιατρών του Ρεθύμνου. Οι ιατροί του Ρεθύμνου συνηθίζουν να ανεβαίνουν, να συναντιούνται κάθε, μια φορά, κάθε βράδυ σ' ένα σπίτι ιατρού και η κυρία ετοιμάζει την όλη...λοιπόν. Μια, ξεκίνησαν από ένα πολύ απέριττο δείπνο, η επόμενη ήταν πάρα πολύ καλύτερο, η επόμενη ήταν πάρα πολύ καλύτερο, ωστόσο φτάσαμε στο σημείο οι κυρίες να μη θέλουν πια να αναλάβουν άλλη συνάντηση διότι ας πούμε θα έπρεπε να εξοντωθούνε και αυτό είναι όντως ένα πρόβλημα. Ας πούμε όσο γίνεται πιο τέλειο το συνέδριο δημιουργεί μεγάλες απαιτήσεις, δημιουργεί πάρα πολύ φόρτο για το πανεπιστήμιο που το οργανώνει κι εδώ υπάρχει ο προβληματισμός μας αν θα πρέπει να γίνεται κάθε χρόνο ή κάθε δύο χρόνια. Οπωσδήποτε όμως, αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να μας απασχολήσει, όμως θα μπορούσε να γίνει μια εναλλακτική λύση. Κάθε δύο χρόνια να είναι το επίσημο συνέδριο, αλλά η συνάντηση των βιβλιοθηκάριων είτε, των διευθυντών, είτε των ανθρώπων που θέλουν να είναι σε, και να μην είναι ένα οργανωμένο συνέδριο με ομιλητές κ.λπ., αυτή είναι επιτακτική ανάγκη να γίνεται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο.

Γ. Κλαυδόπουλος: Η κα. Σταθούλια.

Θ. Σταθούλια: Δεν έχουμε πολλές δυνατότητες να συζητάμε, γιατί δεν υπάρχει επαγγελματική ένωση, δεν υπάρχουν άλλου είδους συναντήσεις επαγγελματικού χαρακτήρα, σπανίως και που ακούμε για

καμιά ημερίδα, έχουνε να γίνουν, η τελευταία ημερίδα αν δεν κάνω λάθος ήταν για τη συνεχιζόμενη εκπαίδευση στο πολυτεχνείο. Έτσι δεν ήταν, πριν από δύο χρόνια δεν είναι; Λοιπόν, εάν δεν έχουμε κι αυτό το συνέδριο, χάνουμε κάθε επαφή και δεν είναι δε τόσο μεγάλο το κόστος. Ίσως θα έλεγα το ανθρώπινο κόστος είναι το μεγαλύτερο, αλλά κι αυτό θα το πληρώσουμε. Μη χάσουμε κι αυτή την επαφή, χάθηκαν τα πάντα. Διαμορφώνεται πολιτική εδώ, δεν συναντιόμαστε, επειδή δεν έχουμε όργανα διαμόρφωσης πολιτικής στην Ελλάδα, δεν έχουμε επαγγελματικά σωματεία και το παρόν που έχουμε είναι σε βαθιά κρίση και νυσταλέα κατάσταση.

Λοιπόν, νομίζω ότι θα πρέπει να συναντιόμαστε, γιατί όπως καταλάβατε είμαστε ένα συλλογικό όργανο διαμόρφωσης πολιτικής, δεν είμαστε συνέδριο, είναι μια ιδιαιτερότητα. Λοιπόν, είμαστε ο συλλογικός νους των πανεπιστημίων. Θα ήθελα λοιπόν να συνεχιστεί, και θα παρακαλούσα πάρα πολύ για τον επόμενο που θα το αναλάβει το συνέδριο, να ξέρει ότι θα έχει την υποστήριξη όλων των πανεπιστημίων, για οτιδήποτε χρειαστεί. Για να υποστηριχθεί ένα συνέδριο πράγματι, για να φτιάξεις ένα ωραίο πρόγραμμα, με ομιλητές, πλούσιο θεματολογικά, θα μπορούσαμε να το υποστηρίξουμε όλοι, θα μπορούσε να βγει μια επιτροπή του συνεδρίου, ανεξάρτητα από τον τόπο που θα γίνει το συνέδριο για να βοηθηθεί θεματικά το συνέδριο. Αλλά προς θεού μην το χάσουμε αυτό, Μιχάλη.

Γ. Κλαυδόπουλος: Η κα. Ζαχιώτη.

Ν. Ζαχιώτη: Θα κάνω την πρόταση την επαναστατική, γιατί δεν μπορούμε αλλιώς, πρέπει να έχουμε μια υπόσταση για να παρεμβαίνουμε στα υπουργεία, να παρεμβαίνουμε οπουδήποτε. Δυστυχώς συνάδελφοι, κάνουμε το συνέδριο το οποίο συνέδριο αν θα δούμε τα επτά συνέδρια, η θεματολογία είναι ίδια, ερχόμαστε πολύ γενικά, δεν καταλήγουμε σε συμπεράσματα, φαίνεται, διαφαίνεται, δηλώνεται ότι έχουμε ένα σωρό προβλήματα, τα οποία δεν μπορούμε να επεξεργαστούμε σε τέτοιου είδους συνέδρια. Άρα λοιπόν, οπωσδήποτε χρειαζόμαστε συναντήσεις, περισσότερες από μια φορά το χρόνο και χρειαζόμαστε και ένα πρόσωπο για να εμφανιζόμαστε στο υπουργείο ή οπουδήποτε και να λέμε ότι εμείς προτείνουμε αυτό κι αυτό. Τώρα δηλαδή, θα πάνε οι συνάδελφοι, θα πάνε και μιας και είναι και κοντινό το συνέδριο, θα πει ερχόμαστε αγγελιοφόροι του συνεδρίου, του 7ου συνεδρίου.

Σε άλλες περιπτώσεις αν πάμε στο υπουργείο, σαν τι θα πάμε; Σαν τι θα πάμε; Σαν μια παρέα; Είχαμε πει, γι' αυτό είπα και πριν να αξιοποιήσουμε την οριζόντια δράση, και λέγαμε ά, μήπως εκείνο που δεν έχουμε κατοχυρώσει σαν σωματείο πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών, σαν ένωση πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών, μήπως το κατοχυρώσουμε έτσι πιο επίσημα μέσα από την οριζόντια δράση. Λοιπόν, νομίζω ότι είναι κι εκεί ένα πρόβλημα που πρέπει να το λύσουμε, ή θα αποφασίσουμε και θα κάνουμε μια ένωση και εγώ δεν έχω καμία ανησυχία προς αυτό, και δεν το λέω, προσανατολίζομαι και σε ένωση καλλιτεχνικών βιβλιοθηκών, δηλαδή θα πρέπει να εξειδικευθούν τα θέματα και να επεξεργάζονται έτσι εξειδικευμένα. Το έχουμε ανάγκη αυτό, να αποκτήσουμε μια υπόσταση.

Γ. Κλαυσόπουλος: Ένα λεπτό, ο κ. Ζάχος... Είχε βγει μια επιτροπή πέρσι ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών, είχε οριστεί μια επιτροπή στο τέλος των εργασιών του συνεδρίου πέρσι με προεδρεύοντα τον κ. Ζάχο. Είχαμε πάρει και κάποιες άλλες αποφάσεις, όπως για παράδειγμα να κάνουμε μια λίστα ηλεκτρονική για να επικοινωνούμε, την οποία δουλειά την είχαμε αναλάβει εμείς, την οποία την τελειώσαμε πέρσι το Δεκέμβριο. Ειδοποιήσαμε τους πάντες, αλλά πολλοί λίγοι δυστυχώς έχουν γραφτεί σ' αυτή την πανελλήνια ηλεκτρονική λίστα. Θα δώσω το λόγο στον κ. Ζάχο, αλλά θα προβάλω πάλι εκεί τη λίστα που έχουμε...

Γ. Ζάχος: Χαίρομαι διότι, μετά από κάποια χρόνια φτάσαμε επιτέλους και συνειδητοποιούμε την ανάγκη της κοινής έκφρασης. Θυμάστε ότι όταν είχε ακουστεί για πρώτη φορά σε συνέδριο και η λέξη ένωση βιβλιοθηκών, που εγώ το έβλεπα μάλιστα, δεν ήθελα καν να χρησιμοποιήσω τη λέξη ένωση για να μην ξεσηκωθούν εδώ πέρα μέσα αυτές οι ιδεοληψίες που κυριαρχούν και την είχα ονομάσει σύνοδο ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών και είχα φέρει ένα καταστατικό για συζήτηση, ένα σχέδιο καταστατικού, είχε ξεσηκωθεί ο τόπος.

Χαίρομαι διότι, ύστερα από πέντε χρόνια, 5-6 πόσα είναι αυτή η ιστορία, φθάσαμε στο σημείο και διαπιστώνουμε και επανερχόμαστε πάλι από την αρχή. Λοιπόν, αυτή τη στιγμή μιλάμε ότι θα πρέπει να έχουμε μια κοινή φωνή ως ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες, το συνδικαλιστικό όργανο το οποίο υπάρχει και είναι έτσι όπως το περιέγραψε η κα. Σταθούλια, είναι αυτό που είναι, εν πάση περιπτώσει δεν κάνουμε συνδικαλ...

Θ. Σταθούλια: Δεν υπάρχει συνδικαλιστικό όργανο.

Γ. Ζάχος: Δεν ξέρω.

Θ. Σταθούλια: Όχι δεν υπήρχε ποτέ.

Γ. Ζάχος: Διαλύθηκε;

Θ. Σταθούλια: Επιστημονικό είναι.

Γ. Ζάχος: Επιστημονικό, εντάξει συγγνώμη. Εν πάση περιπτώσει, αυτό που ένωνε τα μέλη, τους ανθρώπους που έχουνε την ιδιότητα του βιβλιοθηκονόμου. Εγώ έβλεπα την ένωση πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών γι' αυτό το ονομάζουμε βιβλιοθηκών και δεν το ονομάζουμε βιβλιοθηκάρων, ότι θα ήταν εκείνος ο φορέας αν θέλετε που να εκφράζει αυτές τις θέσεις που θα βγαίνουν μέσα από συναντήσεις, μέσα από συνέδρια κλπ.

Λοιπόν, πράγματι στο προηγούμενο συνέδριο πάλι, και φοβάμαι ότι σε ψιλολεπτομέρειες γινόταν η κουβέντα πάλι και γιατί έτσι το λέτε, και γιατί το άλλο, είχε γίνει μια επιτροπή από εμένα, από την κα. Ζαχιώτη και από τον κ. Κλαψόπουλο με την υποχρέωση να φέρει πάλι αυτό το σχέδιο καταστατικού.

Για μένα είναι ένας εσωτερικός κανονισμός στην πραγματικότητα, αυτή η νομικίστικη αντίληψη που έχουμε σώνει και καλά να πάμε στο πρωτοδικείο να μας δώσει και μία σφραγίδα για μένα δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία. Είμαστε σοβαροί άνθρωποι και μπορούμε να μιλάμε και να δεσμευόμαστε σ' αυτά που λέμε. Λοιπόν, έχω εγώ αυτή τη στιγμή φέρει πάλι αναμορφωμένο τέτοιο σχέδιο εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας αυτού του οργάνου, το οποίο μπορεί να σας δοθεί, το έχω φέρει σε 10-15 αντίτυπα μπορεί να μοιραστεί κιόλας αν θέλετε ή να το συζητήσουμε μεθαύριο πάλι που θα έχουμε... Όχι, θέλω να πω ενδεχομένως η ώρα πέντε, πεντέμισι που μπορεί κι εκεί να το ξανασυζητήσουμε, να το δείτε κιόλας, να σας μοιράσω αντίτυπα και αύριο εν πάση περιπτώσει να πάρουμε, αυτή την τελική απόφαση και να κλείσει αυτή η ιστορία.

Πραγματικά, είναι κρίμα είδατε από την αρχή, οι πρώτες κουβέντες που είπαν όσοι μίλησαν που απηύθυναν χαιρετισμό όσοι ήτανε σ' αυτό το συνέδριο, θέλανε να έχουνε τα πορίσματα. Είναι πολύ σημαντικό

να βγάσουμε αποτελέσματα, είναι επίσης πολύ σημαντικό, και σχετίζεται με το αρχικό ερώτημα του κ. Κλαυσόπουλου, για τη μεθοδολογία οργάνωσης των συνεδρίων, ότι θα πρέπει να έχουμε σαφή προσδιορισμό κάθε συνεδρίου, να παίρνουμε ένα θέμα, για μένα αυτό θα πρέπει να είναι το σκεπτικό μας, ένα θέμα το οποίο να εξαντλείται και να καταλήγει σε τελικό αποτέλεσμα. Όχι πολλά και διάφορα θέματα, όλα ριγμένα στο τραπέζι και τελικά να μην έχουμε κάποιο ουσιαστικό αποτέλεσμα.

Ως προς τον τρόπο οργάνωσης, εγώ νομίζω ότι στο βαθμό που θα υπάρχουν, πραγματικά αυτή η εξέλιξη που είπε ο κ. Τζεκάκης είναι αλήθεια, όταν κάναμε το πρώτο συνέδριο στα Γιάννενα ήμασταν τριάντα άτομα, ζήτημα αν ήτανε. Λοιπόν, βέβαια ήτανε άλλη η φιλοσοφία του πρώτου συνεδρίου όπως εξελίχθηκε, γι' αυτό και το είχαμε ονομάσει σύνοδο τότε δεν το είχαμε κάνει, συμπόσιο μάλιστα, δεν το είχαμε ονομάσει συνέδριο. Λοιπόν, αυτή τη στιγμή πράγματι έχει γίνει δύσκολη η οργάνωση ενός τέτοιου συνεδρίου, με όλη αυτή την εξέλιξη που έχει, αλλά νομίζω στο βαθμό που θα υπάρχουν ιδρύματα που θα μπορούσαν να το αναλάβουν, μπορούμε να το συνεχίσουμε. Όταν θα αρχίσουμε και θα βλέπουμε δυσκολίες στο να βρούμε υποψηφίους κλπ. υποψήφια ιδρύματα, θα μπορούσαμε να αρχίσουμε και να συζητάμε μετά ξέρω εγώ κάθε δύο χρόνια και να κάνουμε έτσι κάποια άλλη ρύθμιση. Πάντως σε κάθε περίπτωση, πραγματικά είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα και ενημέρωσης και επαφής μεταξύ μας αν θέλετε, και ανταλλαγής απόψεων μεταξύ μας και είναι κρίμα για οποιοδήποτε λόγο να το χάσουμε.

Γ. Κλαυσόπουλος: Ο κ. Τζεκάκης.

Μ. Τζεκάκης: Ήθελα να ρίξω μια πρόκληση/ πρόσκληση. Περιμένουμε οπωσδήποτε από το μοναδικό πανεπιστήμιο της χώρας μας που διαθέτει ανώτατη σχολή βιβλιοθηκονομίας, να αναλάβει είτε τούτο, είτε το επόμενο συνέδριο. Θεωρούμε, όλοι αναμένουμε...

Γ. Κλαυσόπουλος: Εγώ θέλω να κάνω μια παρατήρηση. Απ' όσα ακούστηκαν, καταλαβαίνω μια σύγχυση, μπερδεύουμε μάλλον επιστημονικό συνέδριο με επαγγελματικό συνέδριο. Είναι άλλο το ένα, άλλο το άλλο. Τα τρίτα τελευταία συνέδρια, δηλαδή Αθήνα, μάλλον Θεσσαλονίκη, Αθήνα και αυτό εδώ, μάλλον τείνουν περισσότερο προς το επιστημονικό κομμάτι, δηλαδή γίνονται

περισσότερο κάποιες ανακοινώσεις για κάποιες εξελίξεις σε διάφορα θέματα. Ίσως πρέπει να δούμε αν πρέπει να γίνεται κάποια άλλη συνάντηση που να εξετάζει θέματα επαγγελματικού χαρακτήρα, ανεξάρτητα από το συνέδριο το οποίο μετά θα μπορεί να γίνεται κάθε δύο χρόνια.

Πάντως, απ' ό,τι καταλαβαίνω τώρα η μεγάλη πλειοψηφία δεν χρειάζεται να ζητήσω να ψηφίσετε, θέλει να γίνει και του χρόνου, να μην πάει μετά από δύο χρόνια έτσι; Οπότε όσα ιδρύματα θέλουν μπορούν να καταθέσουν σήμερα και αύριο το πρωί υποψηφιότητες για τη διοργάνωση του επόμενου συνεδρίου και ν' αποφασίσουμε αύριο. Αυτό προτείνω. Ναι, και του μεθεπόμενου, και του μεθεπόμενου, ναι. Βέβαια, καταλαβαίνω τη δυσκολία γιατί πολλοί δεν θα έχετε την εξουσιοδότηση, όσοι έχουν αυτή τη δυνατότητα να πάρουν εξουσιοδότηση και να καταθέσουν υποψηφιότητα μπορούν να το κάνουν αύριο. Αυτός ήταν κι ο σκοπός που βάλαμε αυτό το θέμα εδώ γιατί ποτέ δεν το είχαμε συζητήσει, πάντα παίρναμε τις αποφάσεις έξω στους διαδρόμους. Λοιπόν, τελειώσαμε θα σας ανακοινώσει η κα. Χαγιαλά τώρα που μπορείτε να πάρετε τα λεωφορεία για να προχωρήσουμε να κάνουμε την επίσκεψη στη Μακρινίτσα.

(Ανακοίνωση της εκδρομής στη Μακρινίτσα)

Διοργάνωση του 8ου, 9ου και 10ου ΠΣΑΒ

Με βάση τις προτάσεις που κατατέθηκαν στον Πρόεδρο του Στρογγυλού Τραπέζιού εκδήλωσαν ενδιαφέρον για τη διοργάνωση του 8ου ΠΣΑΒ το 1999 οι παρακάτω Βιβλιοθήκες:

- A) Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Αιγαίου
- B) Βιβλιοθήκη ΕΜΠ
- Γ) Βιβλιοθήκη ΤΕΙ Λάρισας.

Για τη διοργάνωση του 9ου ΠΣΑΒ το 2000 υπήρξαν οι παρακάτω υποψηφιότητες:

- A) Βιβλιοθήκη ΕΜΠ
- B) Βιβλιοθήκη ΤΕΙ Λάρισας.

Για τη διοργάνωση του 10ου ΠΣΑΒ, το 2001 δεν κατατέθηκε
καμία υποψηφιότητα

Μετά από φανερή ψηφοφορία που έγινε την Παρασκευή
6/11/1999, αποφασίστηκε πλειοψηφικά να αναλάβει η Βιβλιοθήκη
του Πανεπιστημίου Αιγαίου το 8ο ΠΣΑΒ και η Βιβλιοθήκη του
ΕΜΠ το 9ο ΠΣΑΒ.